

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

COM(94) 234 endelig udg.

Bruxelles, den 23.06.1994

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET
MED HENBLIK PÅ
VEDTAGELSE AF EN HANDLINGSPLAN
FOR DEN EUROPÆISKE UNION
VEDRØRENDE BEKÆMPELSE AF NARKOTIKAMISBRUG

(1995 - 1999)

NOTE TIL RÅDET

Ved at fremsende denne meddelelse om narkotika til Rådet og Parlamentet ønsker Kommissionen, at de komplekse og vidt udbredte narkotikaproblemer gøres til genstand for Rådets særlige opmærksomhed. Behovet for, at der i flere lande samtidigt gøres en indsats på tre forskellige men alligevel tæt forbundne områder - nedbringelse af efterspørgslen, udvidelse af det internationale samarbejde og begrænsning af narkotikatrafikken - afspejler ikke blot de tre bærende søjler i traktaten om Den Europæiske Union, men understreger ligeledes betydningen af en global og velafbalanceret fremgangsmåde samt behovet for en effektivt koordineret løsning - både internt og eksternt - af problemets mange og forskelligartede dimensioner. I den forbindelse spiller Rådet og COREPER en vigtig rolle med hensyn til at sikre en global og velafbalanceret fremgangsmåde.

Det er traktatens ikrafttræden, som i første række berettiger til, at Unionen igen ser på den eksisterende europæiske plan mod narkotika, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Edinburgh (1992), og som var en revision og en ajourføring af den tidligere europæiske plan, der blev godkendt af Det Europæiske Råd i Rom (1990). Hovedindholdet heraf er stadig gyldigt. Med traktaten om Den Europæiske Union er der imidlertid indført en ny grad af politisk engagement for Unionens medlemsstater samt nye institutionelle rammer, som bringer alle aspekter ind under Rådets og de herunder hørende organers arbejdsområde. Dette nødvendiggør en øget indsats - hvilket også forventes af offentligheden og regeringerne - for hurtigt og effektivt at anvende disse nye muligheder for at gennemføre, hvad der mangler at blive gennemført i henhold til planen, men også de nye elementer, der er indeholdt i denne meddelelse, i overensstemmelse med den arbejdsfordeling, der er fastlagt i traktaten, og med det vigtige subsidiaritetsprincip. Rådets ansvar for disse generelle og institutionelle aspekter er entydigt og nødvendiggør, at det til stadighed overvåger gennemførelsen af denne plan.

I forbindelse med tredjelande er der ligeledes behov for, at Rådet på nært hold følger med i, om der er sammenhæng i Unionens indsats i de mange forskellige internationale kontekster, hvor narkotikaspørgsmålet behandles, og således sikrer, at der i fuld udstrækning gøres brug af de traditionelle fællesskabsinstrumenter på områderne handel og udvikling og inden for andre økonomiske samarbejdspolitikker samt gøres brug af de muligheder, der findes i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og de relevante bestemmelser i afsnit 3 i traktaten om Den Europæiske Union. Dette indebærer, at det ikke blot skal sikres, at narkotikaspørgsmålet finder sin plads i forbindelse med Unionens bilaterale relationer med de relevante tredjelande, og at alle tilgængelige multilaterale handels- og udviklingsinstrumenter anvendes fuldt ud, men ligeledes, at Unionen, hvis dette er hensigtsmæssigt, iværksætter fælles initiativer og koordinerer sit arbejde samt formulerer fælles holdninger i væsentlige internationale forumer. Disse forumer er bl.a. De Forenede Nationer, herunder FN's program for international narkotikakontrol, som varetages fra Wien, og FN's kommission for narkotiske midler, aktionsgruppen på området kemiske produkter, Den Finansielle Aktionsgruppe, der er blevet etableret under G7-landene, og Det Europæiske Råds Pompidou-gruppe.

Der er endelig en nøje sammenhæng mellem enhver effektiv narkotikaplan og de finansielle og menneskelige ressourcer, der anvendes hertil. Det øjeblikkelige økonomiske og budgetmæssige klima gør, at det måske er et vanskeligt tidspunkt at gøre en betydelig, yderligere indsats for så vidt angår sådanne ressourcer, men det øger ligeledes ansvaret hos alle Unionens institutioner for, at der sikres en maksimal udnyttelse, sammenhæng og synergi med hensyn til de muligheder, som allerede foreligger - i overensstemmelse med den højtidelige målsætning i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende en fælles indsats mod narkotikaproblemet.

SAMMENFATNING

[Formålet med dette dokument er at fremhæve hovedtemaerne i Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om Den Europæiske Unions handlingsplan for bekæmpelse af narkotikamisbrug].

INDLEDNING

Mere end nogensinde før er narkotikamisbrug en alvorlig trussel mod de europæiske borgere. Der skal reageres mod denne trussel på alle planer, fra det lokale plan til unionsplanen, således at de af Unionen og medlemsstaterne fastlagte strategier kan komme til at virke og bidrage til den internationale indsats mod narkotikamisbrug.

Man har længe været klar over nødvendigheden af at samarbejde på unionsplan. Dette kan ses af den fremtrædende plads, narkotika i mange år har indtaget på den politiske dagsorden i Europa. Et andet bevis er den første europæiske plan for bekæmpelse af narkotikamisbrug, som Det Europæiske Råd vedtog i Rom i 1990, og den reviderede og ajourførte udgave af denne plan, som Det Europæiske Råd vedtog i Edinburgh i 1992. Der er allerede opnået store resultater på fællesskabsplan og inden for rammerne af regeringssamarbejdet i form af aktioner, der gør det muligt at omsætte hovedelementerne i disse planer i et reelt samarbejde.

TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION

Viljen til at bygge videre på de opnåede resultater og fremme et bredere og mere intensivt samarbejde på unionsplan er kommet konkret til udtryk i traktaten om Den Europæiske Union, som udtrykkeligt nævner bekæmpelsen af narkotika og narkotikamisbrug, såvel i de nye bestemmelser om folkesundhed som i afsnittet om retlige og indre anliggender.

TEU giver nye muligheder for at konsolidere Fællesskabets hidtidige resultater og fremme fastlæggelsen af strategier på unionsplan. Disse muligheder er allerede blevet anerkendt af Det Europæiske Råd, som finder det bydende nødvendigt at udarbejde en global strategi for bekæmpelse af narkotikamisbrug. Meddelelsen opfylder dette krav, idet Kommissionen deri gennemgår resultaterne af de aktioner, der er gennemført på fællesskabsplan og undersøger, hvilke af de i de første europæiske planer fastsatte aktioner der nu kan uddybes og iværksættes mere effektivt inden for den nye ramme, der udgøres af TEU.

Denne meddelelse har således form af en handlingsplan for Den Europæiske Union om bekæmpelse af narkotikamisbrug og udgør et nyt grundlag for samarbejde, der gør det muligt at udnytte alle fordelene ved TEU.

EN GLOBAL LØSNING PÅ NARKOTIKAPROBLEMET

Skal der virkelig gribes ind over for narkotikamisbrug, kræver det, at man finder en global og integreret løsning. Unionens nye handlingsplan, som foreslås i meddelelsen, dækker på linje med den fremgangsmåde, der følges internationalt og i de tidligere europæiske planer, de tre hovedelementer, der indgår i enhver global løsning på narkotikaproblemet, dvs.:

- aktionen vedrørende begrænsning af efterspørgslen;
- aktionen vedrørende bekæmpelsen af den ulovlige handel; og
- den internationale aktion.

Lige så vigtig i denne forbindelse er nødvendigheden af at sikre, at aktionerne på alle niveauer hænger sammen og koordineres på nationalt og unionsplan. I meddelelsen undersøges det, hvorledes denne nødvendige koordinering og sammenhæng kan opnås.

AKTION VEDRØRENDE BEGRÆNSNING AF EFTERSPØRGSLEN

Artikel 129 i traktaten om Den Europæiske Union danner en ny ramme om aktioner, der vedrører de sundhedsmæssige aspekter af narkotikaproblemet. Kommissionen har allerede peget på narkotikamisbrug som et prioriteret aktionsområde for Fællesskabet med hensyn til folkesundhed i sin meddelelse af november 1993 om aktionsrammen på folkesundhedsområdet.

Følgelig forelægger Kommissionen på grundlag af artikel 129 Rådet og Parlamentet en ny meddelelse og et forslag til afgørelse om et første EF-handlingsprogram på narkotikamisbrugsområdet. Dette forslag udgør på samme tid en del af den globale handlingsplan for bekæmpelse af narkotikamisbrug og en konkretisering af Kommissionens meddelelse af november 1993.

Handlingsplanen indeholder hovedelementerne i programmet, nemlig:

- Forebyggende foranstaltninger: informationsvirksomhed rettet mod risikogrupper, sundhedsuddannelse, erhvervsuddannelsesprogrammer, fortsættelse af arbejdet på områderne opsporing og overvågning;
- Foranstaltninger til fremme af den sociale og erhvervmæssige reintegration: støtte til reintegration af narkomaner;
- Særlige foranstaltninger: aktiviteter rettet mod højrisikogrupper i særlige situationer.

AKTION VEDRØRENDE BEKÆMPELSE AF ULOVLIG HANDEL

Bekæmpelsen af den ulovlige handel med narkotika kræver såvel en aktion på fællesskabsplan som en aktion inden for rammerne af afsnit VI i TEU om samarbejdet om retlige og indre anliggender.

De fællesskabsaktioner, der er gennemført imod ulovlig anvendelse af prækursorer og psykotrope stoffer, har givet gode resultater, fordi de nødvendige retlige instrumenter har været til stede. Dette er ligeledes tilfældet for så vidt angår hvidvaskning af penge, der er genstand for et direktiv, der skal forhindre anvendelse af det finansielle system til hvidvaskningsformål.

Aktionerne på fællesskabsplan vil indeholde følgende elementer:

- Iværksættelse af eksisterende retlige instrumenter: udvikling af elektroniske postnet for hurtigere at kunne udveksle oplysninger, uddannelse osv.
- Fremme af samarbejdet med tredjelande, idet Fællesskabets retlige instrumenter og andre relevante internationale aftaler benyttes som model: forhandlinger om særlige aftaler, deltagelse i relevante internationale initiativer, teknisk bistand vedrørende udvikling af lovgivninger og administrative strukturer, udveksling af oplysninger osv.
- Evaluering af den praktiske iværksættelse af disse foranstaltninger

Afsnit VI i TEU giver ligeledes Unionen nye muligheder for at gribe ind på områder, der traditionelt henhører under det mellemstatslige samarbejde. Det indeholder en institutionel forpligtelse til samarbejde på politi-, told- og domstolsområderne, som er af fælles interesse for Unionens medlemsstater, og med hensyn til hvilke disse har hele initiativretten. Afsnittet giver ligeledes mulighed for at udvikle nye aktionslinjer og udpeger bekæmpelse af narkotikamisbrug som et område af fælles interesse, for så vidt det ikke dækkes af andre bestemmelser i afsnit VI eller af fællesskabsinstrumenter. Samarbejdet på disse områder er således integreret i én institutionel ramme.

I meddelelsen fremhæves betydningen af, at medlemsstaterne udnytter disse muligheder og iværksætter "Handlingsplanen vedrørende narkotikamisbrug, EUROPOL og hvidvaskning af penge" og "Det prioriterede arbejdsprogram for 1994", som blev vedtaget af Rådet (retlige og indre anliggender) i november 1993. Disse foranstaltninger omfatter:

- EUROPOL - iværksættelse af den ministerielle aftale om EUROPOL's Narkotikaenhed og afslutning af arbejdet med udarbejdelsen af konventionen om oprettelse af EUROPOL;
- Udarbejdelse af en strategi for bekæmpelsen af den ulovlige handel med narkotika, herunder styrkelse af kontrollen ved Fællesskabets ydre grænser;
- Iværksættelse af foranstaltninger til fremme af politisamarbejdet.

Ud over disse programmer foreslås det i meddelelsen, at man ligeledes skal rette opmærksomheden mod andre foranstaltninger med henblik på at iværksætte de prioriterede aktioner, som Det Europæiske Råd tidligere har peget på.

Kommissionen deler med medlemsstaterne initiativretten vedrørende artikel K.1.4), som omhandler foranstaltninger til bekæmpelse af narkotikamisbrug ud over de foranstaltninger, der dækkes af andre dele af afsnit VI, eller som henhører under Fællesskabets kompetence. Følgelig indeholder meddelelsen en række forslag om, hvorledes denne bestemmelse kan iværksættes som et supplement til andre igangværende aktiviteter. Disse forslag vedrører navnlig følgende aspekter:

- Tværfaglige udvekslinger mellem faglige aktører og organisationer, der har ansvaret for begrænsningen af efterspørgslen efter og udbuddet af narkotika;
- Oprettelse af et europæisk forum for udvekslinger og samarbejde mellem byerne;
- samarbejde vedrørende forbindelsen mellem narkotika og kriminalitet.

AKTION PÅ INTERNATIONALT PLAN

Den Europæiske Union skal supplere sin handlingsplan for bekæmpelse af narkotikamisbrug med en ekstern del. Dette indebærer, at den skal anvende fællesskabsinstrumenterne samt de nye muligheder inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Union har åbnet for.

Styrkelsen af fællesskabsaktionen vil bygge på Fællesskabets hidtidige resultater, som kommer til udtryk ved Fællesskabets deltagelse i den internationale indsats mod narkotikamisbrug og ved anvendelsen af de egnede fællesskabsinstrumenter.

Fællesskabets aktion vil følgelig vedrøre følgende områder:

- for så vidt angår det multilaterale samarbejde: fortsat deltagelse i den internationale indsats mod narkotikaproblemet: deltagelse i De Forenede Nationers Narkotikakontrolprogram, i Europarådets Pompidou-gruppe osv. på de områder, hvor Fællesskabet har kompetence;
- for så vidt angår det bilaterale samarbejde: styrkelse af de nationale og regionale strategier for bekæmpelse af narkotikamisbrug i samarbejde med visse lande eller regioner, som udgør en særlig risiko på grund af den korte afstand til Unionen;
- udvikling af samarbejdet ved at indføje narkotikabekæmpelsesklausuler i Fællesskabets aftaler med tredjelande;
- medtagelse af samarbejdet om narkotikabekæmpelse blandt de prioriterede handels- og udviklingspolitiske emner: ved at udnytte de muligheder, der skabes af instrumenter som f.eks. Den Generelle Præferenceordning og Lomé-konventionen.

Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik skaber en ny dimension, som gør det muligt at tilføje de allerede eksisterende handelsmekanismer og mekanismer for udviklingssamarbejde al den vægt, der ligger i Unionens politiske og diplomatiske forbindelser. Det Europæiske Råd har peget på bekæmpelsen af den ulovlige narkotikahandel som et område, der egner sig til en fælles aktion inden for rammerne af FUSP, og har i denne forbindelse peget på Maghreb og Mellemøsten som prioriterede områder.

Derfor foreslås det i meddelelsen, at FUSP-aktionen får form af fælles holdninger, der skal sikre et større samarbejde mellem de internationale organisationer på områder, der ikke henhører under Fællesskabets kompetence, og af fælles aktioner, der skal støtte Fællesskabets bestræbelser på at forbedre tredjelandenes evne til at engagere sig fuldt ud i bekæmpelsen af narkotikamisbruget.

KOORDINERING

Iværksættelsen af en global og integreret løsning på narkotikaproblemet kræver konstante bestræbelser for at sikre en koordinering, såvel på institutionsplan som i forbindelse med visse typer aktioner, der er fælles for flere sektorer.

Meddelelsen fremhæver derfor vigtigheden af at opretholde og forbedre koordineringen på nationalt og unionsplan og angiver de generelle aspekter af spørgsmålet, særlig for så vidt angår følgende tre prioriterede temaer:

- Koordinering i og mellem medlemsstater: de nationale koordinatore og COREPER vil få en vigtig rolle;
- Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug: centret vil kunne bidrage til den politiske beslutningsproces, idet det sammen med det tilknyttede net af nationale centre (REITOX) vil skulle spille en stor rolle inden for information og analyse;
- tværfaglige aspekter: information, forskning og uddannelse betragtes som prioriterede emner, og mulighederne for at gøre dem mere sammenhængende undersøges.

KONKLUSION

Kommissionen skønner, at Unionens handlingsplan for bekæmpelse af narkotikamisbrug, som præsenteres i meddelelsen, udgør rammen for Unionens fremtidige aktion på narkotikaområdet indtil 1999. Med denne ramme søger man at udnytte de nye muligheder, der er skabt ved ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Union, og at fastlægge den globale strategi for bekæmpelse af narkotikamisbrug, som Det Europæiske Råd allerede har fremhævet nødvendigheden af. At få denne ramme omsat i praktiske samarbejdsaktioner udgør den næste etape og vil kræve en fælles indsats fra alle unionsinstitutionernes side.

GLOBAL LØSNING OG
OVERORDNEDE RETNINGSLINJER FOR
DEN EUROPÆISKE UNIONS
AKTION
TIL BEKÆMPELSE AF
NARKOTIKAMISBRUG

(1995 - 1999)

INDHOLDSFORTEGNELSE

I. <u>DEN EUROPÆISKE UNION OG BEKÆMPELSEN AF NARKOTIKAMISBRUGET</u>	s. 9
Bekæmpelse af narkotikamisbrug, et globalt tema	s. 9
Traktaten om Den Europæiske Union	s. 9
En ny global plan for Unionen (1995-1999)	s.10
Grundlæggende elementer i den nye handlingsplan	s.10
II. <u>UNIONENS GLOBALE HANDLINGSPLAN (1995-1999)</u>	s.12
Global løsning på narkotikaproblemet og subsidiaritet	s.12
A. Aktioner til begrænsning af efterspørgslen	s.13
B. Aktioner til bekæmpelse af den ulovlige handel med narkotika og psykotrope stoffer	s.15
C. Aktion på internationalt plan	s.24
D. Koordinering	s.27
E. Budgetmæssige følger	s.34
III. <u>KONKLUSIONER</u>	s.35
Bilag 1: Fællesskabets og medlemsstaternes hidtidige resultater	s.38
Bilag 2: Den retlige ramme, der fastlægges ved traktaten om Den Europæiske Union, og dens konsekvenser	s.47
Bilag 3: Narkotikabudgetter	s.49
Bilag 4: Grundstatistikker	s.52

I. DEN EUROPÆISKE UNION OG BEKÆMPELSEN AF NARKOTIKAMISBRUGET

Bekæmpelse af narkotikamisbruget, et globalt tema

1. Siden midten af 80'erne har det internationale samfund i stigende grad fået øjnene op for narkotikafænomenets globale karakter. Denne erkendelse skyldes en gradvis forståelse for problemets internationale dimension og den snævre sammenhæng mellem dets forskellige bestanddele - produktion, handel og forbrug. Denne konstatering har ligeledes medført en erkendelse af nødvendigheden af at imødegå de forskellige aspekter af narkotikafænomenet på en integreret og samordnet måde, såvel på nationalt som på internationalt plan, samt nødvendigheden af at lægge større vægt på forebyggelse.
2. På verdensplan er denne udvikling i De Forenede Nationer kommet konkret til udtryk ved indførelsen i 1990 af "De Forenede Nationers Narkotikakontrolprogram" (UNDCP), som samler det internationale samfunds indsats på dette område i én institution. Principielt tager De Forenede Nationers udarbejdelse og vedtagelse af programmer som f.eks. Den Fuldstændige Tværfaglige Ordning (1987) og Det Globale Handlingsprogram (1990) sigte på at øge virkningen af den internationale bekæmpelse af narkotikafænomenet inden for rammerne af allerede vedtagne internationale instrumenter (FN-konventioner af 1961, 1971 og 1988).
3. Denne udvikling genfindes på unionsplan. Medlemsstaterne har lagt større vægt på udarbejdelse og iværksættelse af nationale politikker og strategier til bekæmpelse af narkotikamisbrug, som indebærer en snævrere koordinering mellem de forskellige nationale aktører. Denne tendens blev konsolideret på fællesskabsplan i 1989 ved dannelsen af Det Europæiske Udvalg for Bekæmpelse af Narkotikamisbrug (CELAD), et forum, der samler de øverste ansvarlige i hver medlemsstat og Kommissionen, som har til opgave at koordinere politikken til bekæmpelse af narkotikamisbrug. CELAD's arbejde førte navnlig til vedtagelse i december 1990 af den europæiske plan for bekæmpelse af narkotikamisbrug (Det Europæiske Råds møde i Rom), og til vedtagelsen i december 1992 af en revideret og ajourført udgave af denne (Det Europæiske Råd i Edinburgh). CELAD's arbejde har ligeledes udgjort grundlaget for Rådets vedtagelse af forslaget til forordning om oprettelse af et europæisk overvågningscenter for narkotika og narkotikamisbrug. Denne politiske og institutionelle udvikling beskrives mere udførligt i bilag 1, som ligeledes indeholder en gennemgang af Fællesskabets og dets medlemsstaters hidtidige resultater med hensyn til det praktiske samarbejde i henhold til retningslinjerne i de europæiske planer.

Traktaten om Den Europæiske Union

4. Unionens engagement i et struktureret og øget samarbejde omkring bekæmpelsen af narkotikamisbruget, som denne udvikling er bevis på, er kommet til udtryk i traktaten om Den Europæiske Union, hvis ikrafttrædelse har betydet væsentlige nye muligheder for at iværksætte egentlige globale strategier. Bekæmpelsen af narkotikamisbruget er udtrykkeligt nævnt i de nye bestemmelser, der er indført ved traktaten, på områderne folkesundhed (afsnit II, artikel 129) og samarbejde om retlige og indre anliggender (afsnit VI). Endvidere har Det Europæiske Råd allerede peget på bekæmpelsen af handelen med narkotika som et muligt prioriteret område i henhold til den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (afsnit V). Disse nye bestemmelser udfylder et stort

tomrum, da hverken Rom-traktaten eller Den Europæiske Fælles Akt indeholder nogen henvisning til narkotika, trods medlemsstaternes faste politiske forpligtelse til at udvide samarbejdet omkring bekæmpelse af narkotikamisbrug. I bilag 2 beskrives den nye retlige ramme, der udgøres af traktaten om Den Europæiske Union.

5. Da det globale narkotikaproblem og dets skadelige virkninger i Europa fortsat udgør en stadig mere foruroligende trussel mod samfundet som helhed, tvinges Unionen til så godt og så aktivt som muligt at udnytte disse nye instrumenter. Det Europæiske Råd har i den erklæring, det vedtog under mødet den 29. oktober 1993 i forbindelse med TEU's ikrafttræden, udtrykkeligt anerkendt, at den nye ramme, der er fastlagt ved traktaten, vil kunne gøre bekæmpelsen af narkotikamisbruget mere effektiv. Derefter har Det Europæiske Råd på mødet den 10.-11. december 1993 i Bruxelles bekræftet sin forpligtelse til at iværksætte en global strategi for bekæmpelsen af narkotikamisbruget.
6. Kommissionen har ligeledes overvejet de konsekvenser, TEU's ikrafttræden ville få på narkotikaområdet. Disse overvejelser har bl.a. fået Kommissionen til inden for rammerne af forberedelserne til oprettelsen af Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug at organisere et videnskabeligt europæisk seminar om den politik og strategi, der skal følges i kampen mod narkotikamisbruget, ved Det Europæiske Universitetsinstitut i Firenze den 9.-11. december 1993. Dette seminar samlede en lang række eksperter samt repræsentanter for medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og Kommissionen. I konklusionerne blev der lagt vægt på betydningen af en global indsats for at finde en relevant løsning på narkotikaproblemet, og der blev peget på måder og midler, ved hjælp af hvilke det ville være muligt at udnytte alle de muligheder, TEU giver for at finde denne nødvendige globale løsning på problemet.

En ny global plan for Unionen (1995-1999)

7. Denne meddelelse bygger på alle disse forhold. Den har til formål at give et overblik over de resultater, der allerede er opnået på fællesskabsplan, og at undersøge, hvorledes aktioner som de, der allerede er omhandlet i de europæiske planer, kan fortsættes og videreføres på en mere effektiv måde inden for den nye ramme, som er fastsat i traktaten om Den Europæiske Union.
8. Unionens nye globale handlingsplan (1995-1999), som der stilles forslag om i denne meddelelse, indebærer en række nye initiativer, som Unionen nu muliggør, med henblik på
 - en faktisk konsolidering af Fællesskabets hidtidige resultater på grundlag af de eksisterende eller fremtidige fællesskabsinstrumenter,
 - en udnyttelse af de nye muligheder, TEU skaber, for at styrke den globale dimension i bekæmpelsen af narkotikamisbruget ved en række foranstaltninger på de forskellige niveauer, hvor der kan sættes ind (bl.a. Den Europæiske Union, medlemsstaterne, byerne og nettene mellem flere byer), under overholdelse af det i traktaten fastsatte subsidiaritetsprincip.

Grundlæggende elementer i den nye handlingsplan

9. TEU's artikel 129 udgør en ny ramme for indsatsen for så vidt angår de sundhedsmæssige aspekter af narkotikaproblemet. Denne artikel, der hører til EF-

området, indebærer, at de nødvendige initiativer skal tages og foreslås af Kommissionen. Kommissionen angiver i en meddelelse om disse spørgsmål, som særskilt forelægges Parlamentet og Rådet, de hovedlinjer, der ifølge Kommissionen skal følges og iværksættes i medfør af denne artikel i traktaten. Disse tanker ledsages af et detaljeret programforslag og teksten til de retsfor skrifter, som er nødvendige med henblik på gennemførelsen af forslaget.

10. Der er allerede mobiliseret fællesskabsinstrumenter, der skal føjes til rækken af foranstaltninger til bekæmpelsen af den ulovlige narkotikahandel, bl.a. for så vidt angår den ulovlige handel med prækursorer og hvidvaskningen af penge. Afsnit VI i traktaten skaber imidlertid nye muligheder på to niveauer. Det indfører en ny forpligtelse for Unionens medlemsstater til at samarbejde om spørgsmål af fælles interesse på domstols-, politi- og toldområdet (artikel K.1.7, 8 og 9). I denne forbindelse har oprettelsen af det fremtidige EUROPOL særlig betydning, idet dette organ i første omgang skal koncentrere sig om bekæmpelsen af den ulovlige narkotikahandel. Men ved artikel K.1.4) i afsnit VI indføres ligeledes et nyt område for samarbejde og fællesaktioner vedrørende "bekæmpelsen af narkotikamisbruget", for så vidt denne ikke dækkes af samarbejdet på domstols-, politi- og toldområdet eller af de muligheder, artikel 129 eller andre EF-instrumenter åbner for.
11. Med hensyn til det internationale samarbejde har Fællesskabet i flere år søgt at indføre narkotikaaspektet i sine handelsforbindelser og sit udviklingssamarbejde med mange tredjelande. Dette har givet sig udslag i indføjelser af "narkotika"- og "hvidvasknings"-klausuler i dets bilaterale og/eller regionale samarbejdsaftaler med disse lande. Det foreslås, at man fortsætter ad denne vej, idet de anvendte instrumenter dog skal tilpasses de pågældende tredjelandes særlige behov. På dette område er det Kommissionen, der skal tage initiativet, når der er tale om de klassiske fællesskabsinstrumenter. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik skaber en ny dimension, der gør det muligt at udbygge de allerede eksisterende eller disponible mekanismer på handels- og udviklingssamarbejdsområdet med mekanismer, hvis styrke ligger i den vægt, Unionens politiske og diplomatiske forbindelser har. På dette område deler medlemsstaterne og Kommissionen retten til at tage et initiativ, og det vil være nødvendigt at koordinere deres aktioner for at undgå overlappning og selvmodsigelser. Kommissionens ideer på dette område er gengivet i denne meddelelse.
12. Endelig behandler denne meddelelse en række horisontale emner, der er fælles for de forskellige kapitler, som svarer til hver sin sektor (information, undersøgelser og forskning, uddannelse og udveksling af fagfolk), og det foreslås, hvorledes de kan sikres en mere integreret og koordineret behandling på unionsplan.

II. UNIONENS GLOBALE HANDLINGSPLAN (1995-99)

Global løsning på narkotikaproblemet og subsidiaritet

13. Det ledende princip i den globale løsning på narkotikaproblemet, som De Forenede Nationer er gået ind for siden 1987, og som CELAD og Det Europæiske Råd siden 1990 har givet konkret indhold, er stadig inspirationen til den ramme, på grundlag af hvilken Unionens nye handlingsplan er udarbejdet. Det vil ikke være uden problemer at anvende denne løsning i praksis. Traktaten om Den Europæiske Union, som udgør retsgrundlaget for Unionens aktion på området, skal således anvendes på en måde, der ikke går ud over globalitets- eller subsidiaritetsprincippet, men som giver aktionen mod narkotika gennemslagskraft hele vejen igennem "narkotikakæden".
14. At narkotikafænomenet nu anerkendes som værende globalt betyder således ikke, at alle skal kæmpe på alle fronter og niveauer på samme tid. Fænomenets tværfaglige og tværnationale karakter og de mange angrebsvinkler og aktører, som spiller ind, kræver en optimal udnyttelse af de eksisterende ressourcer. Hver enkelt aktion skal vurderes i forhold til denne globale ramme og iværksættes af den bedst mulige aktør på det bedst mulige niveau. Derfor skal man være yderst opmærksom på samspillet mellem og koordineringen af aktionerne.
15. Kommissionen har under udarbejdelsen af udkastet til global handlingsplan haft subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 3b i TEU, i tankerne. På områder, hvor Fællesskabet ikke har enekompetence, griber det kun ind såfremt og i den udstrækning, den planlagte aktions mål ikke kan opfyldes på tilfredsstillende måde af medlemsstaterne, men bedre kan opfyldes på fællesskabsplan på grund af aktionens omfang og virkninger. Generelt bør man således koncentrere sig om aktiviteter, som medlemsstaterne ikke kan iværksætte alene, aktiviteter, som det klart kan betale sig at gennemføre i fællesskab, aktiviteter, som supplerer de nationale aktiviteter, og aktiviteter, som fører til indførelsen af den bedst mulige praksis. Arbejdet i europæiske net, som er karakteristisk ved, at aktører på samme niveau, enten det er meget centraliseret (f.eks. nationale administrationer eller koordinationsorganer på narkotikabekæmpelsesområdet, forskningsinstitutioner osv.) eller meget decentraliseret (bynet eller lokale initiativer, NGO osv.), sættes i forbindelse med hinanden og udveksler erfaringer til gensidig fordel, udgør endnu et eksempel på en operationel løsning, der overholder subsidiaritetsprincippet. Det er netop denne løsning, som skaber værditilvækst og begrænser overlappinger, der udgør det konceptuelle og institutionelle grundlag for Overvågningscentret for Narkotika.
16. Denne nye handlingsplan er ligeledes en imødekommelse af Det Europæiske Råds ønske om at få udarbejdet en global strategi for bekæmpelsen af narkotikamisbrug, der kan udnytte fordelene ved de nye aktionsmuligheder, traktaten om Den Europæiske Union åbner for. I denne forbindelse har det været nødvendigt på ny at gennemgå de aktioner, som er identificeret i de første europæiske planer om bekæmpelse af narkotikamisbrug, for at fastslå, hvorvidt og hvorledes de kan iværksættes inden for rammerne af traktaten om Den Europæiske Union, og hvilke nye aktionstyper og samarbejdsformer, der skal fremmes for fuldt ud at udnytte de nye muligheder i traktaten. Dette skal gøres under hensyntagen til Fællesskabets nuværende eller potentielle mulighed for at udøve kompetence på disse områder.

17. Opbygningen i den foreslåede nye globale handlingsplan er i høj grad inspireret af de to første europæiske planer for bekæmpelse af narkotikamisbrug. De aspekter, der vedrører aktionens tre søjler, nemlig begrænsning af efterspørgslen, bekæmpelse af den ulovlige handel og international aktion, samt koordineringsaspekterne behandles mere detaljeret nedenfor.

Den globale handlingsplan har således følgende opbygning:

- A. Aktioner til begrænsning af efterspørgslen;
- B. Aktioner til bekæmpelse af den ulovlige handel med narkotika og psykotrope stoffer;
- C. Aktion på internationalt plan;
- D. Koordinering;
- E. Budgetmæssige følger

A. AKTIONER TIL BEGRÆNSNING AF EFTERSPØRGSLEN

1) Almindelige betragtninger

18. Kommissionen har i sin meddelelse af 24. november 1993¹ om rammerne for en indsats til fremme af folkesundheden peget på narkotikamisbrug som et prioriteret aktionsområde for Fællesskabet. I denne forbindelse har Kommissionen forelagt Rådet og Europa-Parlamentet en meddelelse om Fællesskabets aktion i forbindelse med narkotikamisbrug samt et forslag til afgørelse om vedtagelse og iværksættelse af et flerårigt aktionsprogram i medfør af artikel 129 i TEU.
19. Dette forslag ligger inden for rammerne af den globale handlingsplan, da forebyggelse af narkotikamisbrug gennem folkesundhedsaktioner er en af de måder, hvorpå efterspørgslen kan begrænses. De foreslåede aktioner er en videreførelse af Fællesskabets og dets medlemsstaters indsats siden begyndelsen af 80'erne og tager bl.a. hensyn til Europa-Parlamentets beslutninger, Rådets og sundhedsministrenes resolutioner og konklusioner og til afsnittet "begrænsning af efterspørgslen" i den europæiske plan, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Rom (1990) og bekræftet af Det Europæiske Råd i Edinburgh (1992).
20. Omfanget af dette mangesidede problem, der har forbindelse med de største sociale svøber, som f.eks. social udstødelse og arbejdsløshed, og de vanskeligheder, medlemsstaterne støder på i deres kamp for at mindske de alvorlige sundhedsmæssige følger af problemet, har i de senere år ført til en række initiativer på fællesskabsplan. Den brede vifte af initiativer, der er taget af Rådet og Europa-Parlamentet, viser, at de ser på problemet med stor alvor, og at de finder det nødvendigt med aktioner på fællesskabsplan for at løse det. Fællesskabet kan på grundlag af artikel 129, hvor narkotikamisbrug betegnes som en alvorlig sygdom, bygge videre på disse resultater.
21. Ved artiklerne 3, litra o), og 129 i TEU tillægges Fællesskabet udtrykkeligt kompetence på folkesundhedsområdet. I disse artikler lægges der vægt på opnåelse af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau og forebyggelse af sygdomme, navnlig de alvorligste. Narkotikamisbrug er den eneste sundhedsfare, der udtrykkeligt nævnes i

¹ Dok. KOM(93)559 endelig udg. af 24.1.1993.

artikel 129 som noget, der bør gøres til genstand for en fællesskabsaktion. Aktionen skal bl.a. tage sigte på at fremme forskningen i sygdommenes årsager og spredning samt sundhedsoplysning og -uddannelse. Fællesskabet skal i øvrigt ved planlægningen og iværksættelsen af sin aktion til forebyggelse af narkotikamisbrug i henhold til artikel 129 tage hensyn til de øvrige aktioner, som Fællesskabet gennemfører på folkesundhedsområdet (som f.eks. programmet for bekæmpelse af AIDS og aktionerne vedrørende sundhedsuddannelse) til de sundhedspolitiske aspekter, som hører ind under andre fællesskabspolitikker.

22. I henhold til bestemmelserne i artikel 129 skal udøvelsen af fællesskabskompetencen med henblik på forebyggelse af narkotikamisbrug navnlig tage sigte på at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne, støtte deres aktioner og i tæt samarbejde med medlemsstaterne fremme koordineringen af deres politikker og programmer. Under overholdelse af subsidiaritetsprincippet vil udøvelsen af fællesskabskompetencen kunne bidrage til indførelse af en dynamisk praksis på et område - forebyggelse - som efterhånden fremstår som et område med høj prioritet i forbindelse med den globale bekæmpelse af narkotikamisbrug gennem nationale politikker og internationale strategier.
 23. Hvad angår de internationale strategier skal det bemærkes, at denne nye form for fællesskabsaktion skal fremme "samarbejdet med tredjelands og de kompetente internationale organisationer" på narkotikamisbrugsområdet. Bl.a. Verdenssundhedsorganisationen (WHO), De Forenede Nationers Program for Internationalt Narkotikasamarbejde (UNDCP) og Europarådets POMPIDOU-gruppe er således vigtige partnere, når Unionen iværksætter sit handlingsprogram.
 24. Med hensyn til retningslinjerne for udøvelsen af fællesskabskompetencen hedder det i artikel 129, stk. 4, at Rådet vedtager:
 - tilskyndelsesforanstaltninger, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. Disse foranstaltninger vedtages efter medbestemmelsesproceduren (artikel 189B i TEU) på forslag af Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.
 - henstillinger vedtaget med kvalificeret flertal af Rådet på forslag af Kommissionen.
 25. Det flerårige program, Kommissionen har foreslået på folkesundhedsområdet, tager sigte på at fastlægge målene for fællesskabsaktionen og fastsætte, hvilke aktioner der er prioriterede i forbindelse med forebyggelse af narkotikamisbrug og de heraf følgende problemer, samt at fastsætte egnede evalueringsmekanismer. Målene i det nævnte forslag er fastsat på grundlag af analysen af de initiativer, der tidligere blev anbefalet: forebyggelse af narkotikaforbrug, ophør med narkotikaforbrug som endeligt mål, delmål som f.eks. begrænsning af dødeligheden, begrænsning af faren for smitte med AIDS-virus eller andre smittekilder og begrænsning af marginaliseringen. Disse mål indebærer bl.a. at man ved hver etape i forebyggelsesprocessen bidrager til udviklingen af de egnede beføjelser og letter samarbejdet mellem de forskellige implicerede aktører og en passende koordinering af initiativerne.
- 2) Handlingsprogram vedrørende narkotikamisbrug

26. I forbindelse med dette program foreslås følgende aktionslinjer:
- i) at fremme og lette aktiviteter, der tager sigte på højrisikogrupper i særlige situationer;
 - ii) at fremme identificering, udvikling, afprøvning og anvendelse af de bedste metoder til sikring af informationernes spredning, og til rådgivning af målgrupperne;
 - iii) at fremme uddannelsesinitiativer for at udvikle strategier for forebyggelse på narkotikaområdet;
 - iv) at støtte arbejdet vedrørende tidlig opdagelse og rådgivning af narkotikabrugere;
 - v) at fremme narkomaners rehabilitering og sociale reintegration.
27. Det skal bemærkes, at dette program tager hensyn til det relevante arbejde, der udføres af Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug, navnlig i forbindelse med information, studier og undersøgelser og forskning. Programmet fremmer endvidere et aktivt samarbejde med landene i Central- og Østeuropa, WHO, POMPIDOU-gruppen, UNESCO, ILO og UNDCP².
28. Programmet indeholder ligeledes forslag om hørings- og medbestemmelsesmekanismer, herunder oprettelse af et rådgivende udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og med en repræsentant for Kommissionen som formand. Oplysningerne om iværksættelse af programmet bygger på forelæggelsen af rapporter for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Endvidere er det i programmet bestemt, at aktiviteterne skal gøres til genstand for en uafhængig evaluering.

B. AKTIONER TIL BEKÆMPELSE AF DEN ULOVLIGE HANDEL MED NARKOTIKA OG PSYKOTROPE STOFFER:

- 1) Almindelige betragtninger
29. Unionens fremtidige aktion til bekæmpelse af den ulovlige handel med narkotika og psykotrope stoffer skal bygges op omkring gældende fællesskabsret og samarbejdet mellem regeringerne. Ved aktionen skal man ligeledes søge at udnytte de nye muligheder, som TEU giver. Følgelig foreslås det i den nye handlingsplan:
- at udvikle og konsolidere gældende fællesskabsret;
 - at iværksætte afsnit VI i TEU og at fortsætte det tidligere arbejde i TREVI-, GAM- og CELAD-grupperne.
- 2) Konsolidering af gældende fællesskabsret
 - a) Gennemførelse af det indre marked

² WHO: Verdenssundhedsorganisationen.
ILO: Den Internationale Arbejdsorganisation.

30. EF-Domstolens dom i "Schumacher"-sagen (bl.a. dom af 7. marts 1988, sag 215/87), som bygger på EF-traktatens artikel 30, bekræfter EF-borgernes ret til at skaffe sig de farmaceutiske produkter, de behøver til eget brug, i apoteker beliggende i andre medlemsstat end den, hvori de har deres bopæl.

Det er nødvendigt at undersøge konsekvenserne af denne afgørelse i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked. I den europæiske plan for bekæmpelse af narkotikamisbrug, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Edinburgh den 11. og 12. december 1992, understreges nødvendigheden af at træffe foranstaltninger til løsning af problemet med personer, der lovligt er i besiddelse af narkotika og/eller psykotrope stoffer, fordi de har fået det på recept i forbindelse med en lægebehandling, og som ønsker at rejse i Fællesskabet uden at blive udsat for sanktioner i andre medlemsstater. Det er derfor nødvendigt at undersøge muligheden for at indføre egnede operationelle mekanismer.

b) Ulovlig anvendelse af prækursorer og psykotrope stoffer

31. Direktiv 92/109/EØF af 14. december 1992 om fremstilling og markedsføring af visse stoffer, der benyttes ved ulovlig fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer, udgør den retlige ramme for kontrollen inden for Fællesskabet. Medlemsstaterne skulle gennemføre direktivet senest 1. juli 1993, men dette er endnu ikke sket i alle medlemsstater. Det er vigtigt, at direktivet gennemføres i national ret snarest muligt for at undgå enhver forstyrrelse af den lovlige handel, og Kommissionen vil sørge for, at dette sker.

De retlige spørgsmål vedrørende overvågningen af den internationale handel er stort set løst ved vedtagelsen af forskellige fællesskabsbestemmelser mellem 1990 og 1993³, jf. bilag 1. Vægten vil i fremtiden blive lagt på iværksættelsen, evalueringen og den eventuelle nyorientering af indsatsen.

32. Iværksættelse: Det er især iværksættelsen af disse aktioner, der skal følges op. Blandt de foranstaltninger, der skal iværksættes, kan nævnes:

- udvikling af de eksisterende net for elektronisk post (SCENT/SID) for at fremskynde udvekslingen af oplysninger på dette område, samt forsyning af myndighederne med særlige databanker som f.eks. PREXCO (Precursors export control);
- uddannelse af de berørte personer og tjenester for at muliggøre en korrekt gennemførelse af lovgivningen og opfylde de ønsker, der er fremsat på

³ Rådets forordning (EØF) nr. 3677/90 om foranstaltninger til modvirkning af ulovlig anvendelse af visse stoffer til fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 900/92. Forordningen er iværksat ved Kommissionens forordning nr. 3769/92 af 21. december 1992 som ændret ved Kommissionens forordning nr. 2959/93 af 27. oktober 1993.

internationalt plan (FN, Europarådet, USA-DEA, OAS osv.)⁴, idet fællesskabslovgivningen fremstår som en modellovgivning. Denne aktion indebærer bl.a. organisering af seminarer, som dem, der afholdes inden for rammerne af Matthæus-programmet, samt udarbejdelse af undervisningsmateriel og -systemer i form af videoer, manualer, uddannelsesmoduler osv.;

- styrkelse af samarbejdet med sammenslutninger, som repræsenterer handelen med kemiske produkter og den kemiske industri for at vække de berørte kredsers interesse for problemet og få dem til aktivt at deltage i afsløringen af tilfælde af ulovlig handel;
- fjernelse af hindringerne for kontrollen med handelen (tavshedspligt, statistik osv.), idet der tilstræbes ordninger, der giver de kompetente myndigheder adgang til originale og ubehandlede oplysninger;
- styrkelse af det administrative samarbejde på fællesskabsplan (forordning nr. 1468/81), herunder aspekter, der vedrører tredjelændene, under hensyntagen til den heterogene karakter af de pågældende administrationer (sundhed, handel, told, politi). Der bør lægges vægt på en standardiseret udveksling af oplysninger om svig gennem SCENT/SID-nettet⁵ og på en mere generel udveksling af oplysninger gennem REITOX-nettet, der er oprettet af Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug, på grundlag af grundforordningen vedrørende centret;
- forelæggelse for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug af egnede oplysninger og statistiske data i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 302/93 af 8. februar 1993.

I perioden 1995-1996 skulle der kunne gennemføres en pålidelig evaluering på grundlag af følgende elementer:

- oplysninger indhentet af de myndigheder, der står for kontrollen og retsforfølgningen;
- oplysninger fra bestemmelseslandene;
- evalueringsprocedurer inden for rammerne af de kompetente internationale organisationer (INCB) og i forbindelse med andre storeksporthører af kemiske produkter (eventuelt inden for rammerne af Dublin-gruppen).

På grundlag af resultater, der opnås ved brug af ovennævnte evalueringsprocedurer, kan der senere blive tale om en nyorientering af kontrolforanstaltningerne for at finde frem til, hvilken type tilpasning der skal gennemføres (lovændringer, udvidelse af rækken af kemiske stoffer, der dækkes, og ny anvendelse af de administrative ressourcer).

⁴ DEA: Drug Enforcement Administration of the United Nations.
OAS: Organisation of American States.

⁵ SCENT: System of Customs Enforcement Network.
CIS: Customs Information System.
REITOX: Réseau Européen d'Information sur les Drogues et les Toxicomanies.

33. Den Europæiske Unions aktion på internationalt plan: Den ulovlige handel med prækursorer er et verdensomspændende fænomen, som udnytter de komplicerede handelsstrømme og -procedurer. Heraf følger, at det bilaterale og multilaterale samarbejde med industrilandene og med bestemmelseslandene i den tredje verden fortsat prioriteres højt.

På bilateralt plan vil hovedindsatsen fortsat være rettet mod de "udsatte lande" og bygge på kontrol med eksporten af stoffer bestemt for lande, hvor der er fare for ulovlig anvendelse. Der er indgået aftaler med 24 af disse lande. I den nærmeste fremtid påregnes en aftale med 11 andre lande. Forhandlingerne om særlige aftaler om prækursorer, som på samme tid dækker aspekterne i forbindelse med handelskontrol, administrativ bistand og teknisk bistand, betragtes som den bedste måde at løse problemet på, navnlig når disse aftaler har regional karakter. Ud over de forhandlinger, der allerede er i gang med ASEAN-landene, vil en lignende aktion i løbet af 1994 gøre det muligt at forhandle om en aftale med de latinamerikanske lande (OAS, Rio-gruppen), herunder en aftale om udvikling af en elektronisk postforbindelse. Der kan forhandles om samme type aftaler med andre lande/regioner på grundlag af den fremtidige udvikling af den ulovlige anvendelse. Man vil fortsat være i kontakt med og udveksle oplysninger med USA med henblik på at indføre et system med anmeldelse af mistænkelige eksportforretninger. Dette kunne bl.a. omfatte elektronisk post.

Der er iværksat et stort narkotikaprojekt i forbindelse med regionalprogrammet PHARE. Det vedrører udvikling af de relevante lovgivninger og administrative strukturer i seks central- og østeuropæiske lande (Bulgarien, Ungarn, Polen, Rumænien, Slovakiet, Tjekkiet) og vil fortsætte i 1994 og 1995. Fra 1994 vil fem andre lande være dækket af en udvidelse af programmet (Albanien, de tre baltiske stater og Slovenien). Lignende aktioner vil muligvis kunne gennemføres i forbindelse med TACIS-programmet på grund af SNG's voksende betydning som drejeskive for den ulovlige handel med prækursorer.

Der bør arrangeres fælles sensibiliseringsforanstaltninger i form af værksteder, seminarer osv. med deltagelse af tredjelande og internationale organisationer (USA-DEA, UNDCP/INCB, Pompidou-gruppen, Toldsamrådsrådet, OIPC-Interpol osv.)⁶.

På multilateralt og globalt plan bør Fællesskabets deltagelse i internationale initiativer som f.eks. CATF⁷ og i projekter støttet af INCB og UNDCP fortsat have høj prioritet, navnlig for så vidt angår undersøgelsen af iværksættelsen af CATF's henstillinger, formulering af en fælles holdning til lande/regioner, der ikke deltager i kontrolsystemet, og endelig oprettelse af et internationalt net af databanker. Den koordineringsmekanisme på prækursor-området, der med held blev indført i 1993 i samarbejde med andre eksportlande (INCB/UNDCP, Pompidou-gruppen, USA), bør udvides og eventuelt formaliseres for at undgå overlappning.

⁶ OIPC: Organisation Internationale de Police Criminelle.

⁷ CATF: G7's Aktionsgruppe vedrørende Kemiske Produkter.

c) Hvidvaskning af penge

34 Aktionerne på fællesskabsplan på dette område bygger på direktivet om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, der blev vedtaget den 10. juni 1991⁸. Konsolideringen af de opnåede resultater bør baseres på følgende elementer:

- Det skal sikres, at samtlige medlemsstater samt de EFTA-lande, der er med i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), fuldt ud gennemfører direktivet om hvidvaskning af penge. Fristen for direktivets gennemførelse udløb 1. januar 1993. Næsten alle medlemsstater har allerede vedtaget den nødvendige lovgivning, og de, der endnu ikke har gennemført direktivet, er ved at gøre det. Kommissionen har over for sidstnævnte iværksat traktaternes traktatbrudsprocedurer. I øvrigt er de EFTA-lande, der har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), forpligtet til at gennemføre direktivet under tilsyn af EFTA's tilsynsmyndighed.
- Det skal sikres, at alle medlemmer af den Europæiske Union samt de EFTA-lande, der deltager i EØS, ratificerer og gennemfører Wiener- og Strasbourg-konventionerne, således som det er fastsat i den på regeringsplan vedtagne erklæring, der findes i bilaget til direktivet om hvidvaskning af penge. På denne måde kan de strafferetlige aspekter af den mekanisme, der benyttes til bekæmpelse af hvidvaskningen, suppleres med særlige foranstaltninger om beslaglæggelse og konfiskering af de ved overtrædelsen opnåede indtægter og ved iværksættelse af egnede procedurer for samarbejde mellem medlemsstaternes retsvæsen og politi, som er af afgørende betydning for bekæmpelsen af dette fænomen.
- Alle mulighederne i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, som vedrører samarbejdet om retlige og indre anliggender, skal udnyttes, navnlig for så vidt angår samarbejdet på domstolsområdet og mellem politimyndigheder, herunder brugen af Europol. I denne forbindelse er iværksættelsen af bestemmelserne i handlingsplanen "Retlige og Indre Anliggender", der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 10.-11. december 1993, af væsentlig betydning.
- Der skal gøres en indsats på internationalt plan for at udvide anvendelsen af foranstaltninger, der svarer til dem, der er vedtaget af Den Europæiske Union og andre internationale fora med kompetence på området, til at gælde andre lande i verden, der er særlig udsatte og har særlig interesse for Unionen, navnlig Schweiz og landene i Central- og Østeuropa. Med henblik herpå skal der fortsat ydes teknisk bistand til disse lande i samarbejde med GAFI⁹ og andre internationale organisationer som f.eks. Europarådet og De Forenede Nationer (UNDCP).

⁸ EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

⁹ GAFI: Groupe d'Action Financière under G7.

- Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug skal i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 302/93 af 8. februar 1993 have forelagt relevante oplysninger.

3) Iværksættelse af afsnit VI i TEU

- a) Samarbejde på domstolsområdet samt told- og politisamarbejde (artikel K.1.7), 8) og 9).

35. Iværksættelsen af fællesskabsinstrumenterne kan bidrage til Unionens indsats mod narkotikahandelen, men derudover er der ingen tvivl om, at de mest operationelle aspekter af denne del af narkotikafænomenet som nævnt i punkterne 29-34 henhører under afsnit VI i TEU. Dvs. at ansvaret påhviler politiet, toldvæsenet og de særlige efterretnings- og sikkerhedstjenester. Offentligheden forventer da også, at disse instanser bekæmper de magtfulde forbryderorganisationer, der kontrollerer og står for den lukrative handel med ulovlige narkotika. Afsnit VI indeholder en institutionel forpligtelse for medlemsstaternes regeringer til at samarbejde fuldt ud om denne indsats på grundlag af det store arbejde, der i flere år er blevet udført inden for rammerne af TREVI. I afsnit VI, artikel K.1.7)-9), hedder det, at ansvaret for denne form for initiativ ligger hos medlemsstaterne og ikke i Fællesskabet. Disse bestemmelser dækker de relevante aspekter af samarbejdet på domstolsområdet (herunder navnlig udlevering), toldsamarbejdet og politisamarbejdet.

36. Ved iværksættelsen af afsnit VI skal der tages hensyn til de mål, der er fastsat i den europæiske plan, således som denne blev godkendt af Det Europæiske Råd i Rom (1990) og revideret af Det Europæiske Råd i Edinburgh (1992). I planen er der fastsat seks prioriteter, der svarer til forventningerne hos stats- og regeringscheferne:

- Styrkelse af narkotikakontrollen ved de ydre grænser;
- Samarbejde og overvågning inden for Fællesskabets grænser og teknisk infrastruktur;
- Bekæmpelse af ulovlig fremstilling af narkotika ved foranstaltninger til forebyggelse af anvendelse af prækursorer og andre væsentlige kemiske produkter til ulovlig produktion;
- Foranstaltninger mod hvidvaskning af indtægterne fra den ulovlige narkotikahandel;
- Styrkelse af domstols- og retssystemerne;
- Statistiske oplysninger.

37. Disse prioriteter fremgår af handlingsplanen vedrørende narkotika, EUROPOL og hvidvaskning af penge og "Det prioriterede arbejdsprogram for 1994", som Rådet (retlige og indre anliggender) vedtog på sit første møde den 29.-30. november 1993. Da Det Europæiske Råd godkendte denne plan og dette program den følgende måned, angav det klart, at det tillagde det stor betydning, at den nye samarbejdsforpligtelse i henhold til TEU blev opfyldt fuldt ud. Kommissionen erindrer om, at de umiddelbare prioriteter i dette helt nye program er følgende:

- EUROPOL's Narkotikaenheds iværksættelse af de opgaver, den har fået tildelt ved ministeraftalen af 1.-2. juni 1993;
- fremskyndelse af arbejdet med henblik på indgåelse af EUROPOL-konventionen senest i oktober 1994;
- udarbejdelse af en strategi for bekæmpelse af den ulovlige narkotikahandel, herunder styrkelse af kontrollen ved de ydre grænser, samt foranstaltninger mod "narkotikaturismen", bl.a. omfattende:
 - * iværksættelse af rapporten om toldstrategien ved de ydre grænser;
 - * færdiggørelse af konventionen om toldinformationssystemet;
 - * styrkelse af den operationelle kontrol og samarbejdet på det maritime område;
 - * en bedre samstemning af politiets og toldvæsenets aktioner;
 - * etablering af et snævert samarbejde med toldvæsenet og politiet i Unionens nabolande;
- iværksættelse af foranstaltninger til fremme af politisamarbejdet, navnlig med hensyn til hvidvaskning af penge, i form af udveksling af oplysninger og uddannelsesforanstaltninger;
- indførelse af et centraliseret system til indsamling af videnskabelige oplysninger på grundlag af den tekniske analyse af narkotika, der beslaglægges i Europa.

38. Andre aspekter af arbejdet inden for rammerne af afsnit VI i TEU vil ligeledes udvide Unionens evne til at løse problemet med bekæmpelsen af narkotikahandelen. Handlingsplanen giver ligeledes høj prioritet til iværksættelsen af henstillingerne fra ad hoc arbejdsgruppen vedrørende organiseret international kriminalitet, færdiggørelsen af konventionen om det europæiske informationssystem og arbejdet vedrørende udleveringer og samarbejdet mellem domstolene.

Ud over disse "her og nu" prioriteter vil det være nødvendigt at træffe foranstaltninger, der gør det muligt at iværksætte de prioriteter, som Det Europæiske Råd har peget på. Det vil ligeledes være nødvendigt fuldt ud at udnytte de muligheder, der er i de eksisterende politi- og toldnet og i de nyoprettede organer som f.eks. EUROPOL og Overvågningscentret, som skal etablere et tæt samarbejde.

39. Kommissionen vil så vidt muligt bidrage til opnåelsen af disse prioriterede mål, f.eks. ved at sammenkæde Fællesskabets toldaktiviteter med dets retlige instrumenter som f.eks. dem, der vedrører kemiske prækursorer og hvidvaskning af penge. Men hovedansvaret ligger hos medlemsstaterne.

b) Bekæmpelse af narkotikamisbrug (artikel K.1.4)

40. Artikel K.1.4) giver nye muligheder for at samarbejde om bekæmpelse af narkotikamisbrug, som, selv om de er ret vagt formuleret i selve artiklens tekst, fortjener at blive undersøgt for at finde ud af, om der er store huller i Unionens indsats mod narkotika, når de muligheder, der findes i de øvrige fællesskabsinstrumenter, er udtømt. Kommissionen foreslår, at denne undersøgelse gennemføres på grundlag af en grundig udveksling af ideer i overensstemmelse med de i afsnit VI fastsatte procedurer. Kommissionen og samtlige medlemsstater skal i henhold til traktaten deltage i denne udveksling under hensyntagen til Europa-parlamentets synspunkter.

41. Det skal erkendes, at det ikke er let nøjagtigt at identificere de aktiviteter, der eventuelt kan være omfattet af artikel K.1.4). Det er lettere at fastslå, hvad der ikke er omfattet:
- i) da stk. 1 i artikel K.1 indeholder ordene "uden at det i øvrigt berører Det Europæiske Fællesskabs beføjelser", kan artikel K.1.4) ikke betragtes som retsgrundlag for aktioner, der kan gennemføres på grundlag af artikler i traktaten om oprettelse Det Europæiske Fællesskab. Dette vedrører for det første artikel 129, men også de artikler, som danner eller vil kunne danne grundlag for retlige instrumenter som f.eks. artikel 113 i forbindelse med den internationale handel med kemiske prækursorer, artikel 100 A i forbindelse med handelen inden for Fællesskabet med disse produkter eller artiklerne 57, stk. 2, og 100 A i forbindelse med direktivet om hvidvaskning af penge;
 - ii) artiklen kan ej heller anvendes i forbindelse med emner, der dækkes af artikel K.1.7)-9), og som udtrykkeligt er udelukket af artikel K.1.4) ved selve ordlyden af denne. Inden for rammerne af afsnit VI udgør artikel K.1.6) (civilretligt samarbejde) og artikel K.5 (forsvar af fælles holdninger i internationale fora) et klart mere velegnet retsgrundlag for visse aktioner, også selv om der udtrykkeligt er tale om narkotika, end selve artikel K.1.4);
 - iii) endvidere skal de pågældende aktioner i betragtning af deres placering i afsnit VI opfylde det almindelige kriterium for definition af aktioner inden for rammerne af "samarbejdet om retlige og indre anliggender".
42. I betragtning af disse reelle begrænsninger kan artikel K.1.4) betragtes som grundlag for foranstaltninger vedrørende samarbejdet mellem justitsministrene og indenrigsministrene, som skal fremme den indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes nuværende praksis med hensyn til bekæmpelse af narkotikamisbrug, som undertiden synes at være afvigende. Hensigten er så vidt muligt at integrere de forskellige former for praksis i en fælles lovgivning eller i det mindste at gøre dem mere sammenhængende og dynamiske. Navnlig artikel K.1.4) kan under hensyntagen til kompetencefordelingen anvendes for at skabe sammenhæng mellem de "halvmedicinske" foranstaltninger og foranstaltningerne vedrørende lovens anvendelse. Kommissionen foreslår, at følgende aktionsmuligheder overvejes:
- Tværfaglige udvekslinger om narkotikaproblemet mellem aktører og faglige organisationer, der er ansvarlige for begrænsningen af udbuddet af og efterspørgslen efter narkotika;
 - Oprettelse af et europæisk forum for udvekslinger og samarbejde mellem byerne, som i praksis kan støtte indsatsen i Europas byer, for at forbedre deres integrerede lokale strategier for bekæmpelse af narkotikamisbrug og kriminalitet;
 - Samarbejde om forbindelsen mellem narkotikamisbrug og kriminalitet;
 - Sammenholdelse af de kriterier og indikatorer, der styrer indsamlingen af data om narkotika og narkotikamisbrug, sammenholdelse af stofklassificeringer, definitioner og systemer for registrering af narkotikamisbrug, for så vidt disse spørgsmål ikke henhører under Fællesskabets kompetence;
 - Indførelse af en mekanisme til koordinering og ensretning af undersøgelser af befolkningen i almindelighed og risikogrupperne.

43. Det er nødvendigt at styrke de tværfaglige udvekslinger om narkotikaproblemet mellem de forskellige aktører og organisationer, der er impliceret på dette område, hvis man ønsker, at de foranstaltninger, der træffes med henblik på at bekæmpe dette komplekse fænomen på alle fronter, bliver effektive. Den politik og de aktioner, der gennemføres af en af aktørerne, kan påvirke effektiviteten i en anden aktørs arbejde i positiv eller negativ retning. Det er derfor vigtigt at finde frem til en virkelig tværfaglig løsning. Tværfaglige udvekslinger om narkotikaproblemet mellem aktører og faglige organisationer, der har ansvaret for begrænsningen af udbud og efterspørgsel, vil gøre det muligt at fremme tværfaglige udvekslinger i form af fælles aktioner i medfør af artikel K.1.4) mellem de forskellige implicerede aktører (f.eks. lokale og kommunale myndigheder, dommere, advokater, socialarbejdere, toldvæsenet, politiet, NGO og narkomansammenslutninger). På grundlag af erfaringerne med disse udvekslinger kunne man iværksætte fælles aktioner for at fremme det særlige samarbejde mellem de organer, der er ansvarlige for håndhævelse af loven, og dem, der er ansvarlige for begrænsning af efterspørgslen.
44. Den handlingsplan, der er vedtaget af Rådet (retlige og indre anliggender), viser, at det er nødvendigt, at de tjenester, der står for bekæmpelsen, sammen med sociale og lægelige eksperter undersøger forbindelsen mellem småkriminaliteten i byerne og narkotikaforbruget. Firenze-seminaret om politikken og strategierne for bekæmpelse af narkotikamisbrug har vist, at mange europæiske byer ønsker at slutte sig sammen i et netværk for udveksling og samarbejde for bedre at kunne fastlægge integrerede strategier på lokalt plan for bekæmpelse af narkotikamisbrug og kriminalitet. Oprettelsen af et europæisk forum for udvekslinger og samarbejde mellem byerne ville sætte fokus på disse initiativer, idet man herved kunne udnytte erfaringerne fra de aktioner, Kommissionen allerede gennemfører på dette område¹⁰ og indarbejde henstillingerne fra Europa-Parlamentets betænkning om bagatelkriminaliteten i byerne og dens forbindelse med den organiserede kriminalitet¹¹. Kommissionen vil være rede til i hele handlingsplanens løbetid at udarbejde et pilotarbejdsprogram på grundlag af dette spørgsmål. Under alle omstændigheder vil de første forsøgsvisse aktioner om dette emne blive afsluttet og evalueret.
45. Et samarbejde om forbindelsen mellem narkotikaforbrug og kriminalitet vil ligeledes gøre det muligt at gennemføre og tilskynde til at gennemføre kriminologisk forskning om forbindelsen mellem narkotika og kriminalitet i hver led i narkotikakæden, herunder økonomisk kriminalitet. Endelig bør samarbejdet fremme udviklingen af tværfaglige aktioner om disse spørgsmål.
46. Nødvendigheden af at forbedre pålideligheden af og sammenligneligheden mellem oplysningerne om narkotikafænomenet i dets forskellige aspekter er blevet understreget flere gange i de senere år. I de internationale programmer har man gang på gang vist vigtigheden af, at der på lokalt, nationalt, regionalt og internationalt plan indføres pålidelige systemer for indsamling og evaluering af det globale narkotikafænomen. Siden 1982 har Europarådets Pompidou-gruppe gennemført en omfattende statistisk og epidemiologisk undersøgelse med det formål at finde frem til fælles indikatorer og etablere et bynet i denne forbindelse. I forbindelse med forberedelserne til oprettelsen af Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (OEDT) har Kommissionen finansieret en undersøgelse foretaget af en ekspert fra Pompidou-gruppen for at fastslå, på hvilke områder der er mulighed for samarbejde mellem Pompidou-gruppen og Overvågningscentret med

¹⁰ I forbindelse med forberedelserne til oprettelsen af Overvågningscentret for Narkotika.

¹¹ Betænkning af fr. SALISCH (december 1993).

hensyn til epidemiologi. På grundlag af Overvågningscentrets og Pompidou-gruppens arbejde med at indsamle og sammenligne data, og uden at det berører de initiativer, der tilkommer Fællesskabet - bl.a. i medfør af artikel 129 i TEU - kan artikel K.1.4) i TEU gøre det muligt at fastlægge fælles holdninger, vedtage fælles aktioner eller udarbejde konventioner i henhold til artikel K.3 i TEU, hvilket vil gøre det muligt på unionsplan lettere og hurtigere at gennemføre en indbyrdes tilnærmelse af:

- i) de kriterier og indikatorer, der anvendes til indsamling af oplysninger om narkotika og narkotikamisbrug,
- ii) kontrollerede stoffers klassificering;
- iii) definitioner og systemer for registrering af narkomaner på områder, der ikke henhører under artikel 129.

47. Det er ligeledes nødvendigt at have et fuldstændigt overblik over de befolkningsgrupper, der berøres af narkotikafænomenet, og tendenserne i narkotikaforbruget i Fællesskabet. På grundlag af tidligere arbejde, navnlig inden for Pompidou-gruppen, og det arbejde, der vil blive udført af Overvågningscentret, bør der indføres konvergensmekanismer for på en koordineret måde at kunne gennemføre undersøgelser af befolkningen i almindelighed og af risikogrupperne. Undersøgelsernes pålidelighed og nytte afhænger nemlig i meget høj grad af, at de gentages regelmæssigt, og af at de anvendte indikatorer og målemetoder er pålidelige og konstante. Fælles aktioner på dette område kunne bl.a. tage sigte på at:

- i) gennemføre en første europæisk undersøgelse på unionsplan af narkotikamisbruget i befolkningen i almindelighed (1996);
- ii) foretage en koordinering af de nationale undersøgelser i skole- og fængselsmiljøer, navnlig i samarbejde med Pompidou-gruppen;
- iii) fastsætte et system på unionsplan til "clearing" og koordinering af de nationale undersøgelser. Dette arbejde kunne eventuelt overlades til Overvågningscentret.

C. AKTION PÅ INTERNATIONALT PLAN

1) Almindelige betragtninger

48. Den Europæiske Union må supplere sin interne handlingsplan for bekæmpelse af narkotikamisbrug med en ekstern del. For at den interne bekæmpelse af brugen og den ulovlige handel med narkotika og psykotrope stoffer kan blive effektiv kræves nemlig, at der gribes ind over for udbuddet og efterspørgslen på produktionsstederne. Endvidere har den ulovlige anvendelse af narkotika og den kriminelle aktivitet, der er knyttet til denne anvendelse, skadelige følger for unionpartnerens udvikling.

Ved traktaten om Den Europæiske Union (TEU) gives der mulighed for at gøre en ekstern aktion til bekæmpelse af narkotikamisbrug mere global ved i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) at iværksætte en fælles aktion på et særligt område, hvor medlemsstaterne har væsentlige fælles interesser, og et systematisk samarbejde mellem medlemsstaterne på områder af almen interesse. Dette samarbejde går bl.a. ud på at fastlægge fælles holdninger og forsvare disse i internationale fora.

2) Den Europæiske Unions eksterne handlingsprogram

- a) Konsolidering af Fællesskabets hidtidige resultater

49. På multilateralt plan skal Det Europæiske Fællesskab deltage aktivt i UNDCP's arbejde med generelt at forebygge den ulovlige handel med kemiske prækursorer. For så vidt angår kampen mod hvidvaskning af penge vil Det Europæiske Fællesskab fortsat ved siden af unionsmedlemsstaterne bidrage til samarbejdsbestrebelse i de forskellige dele af verden. For i højere grad at få Pompidou-gruppen og Unionen til at supplere hinanden, kunne man udvide det eksisterende samarbejde på prækursorområdet til at omfatte bl.a. hvidvaskning af penge og psykotrope stoffer. Man skal være særlig opmærksom på samarbejdet med Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug, der er ved at blive oprettet i Lissabon.

50. På bilateralt plan skal der gennemføres en aktion på følgende hovedområder:

- Samarbejde og handel (GSP)¹²

Unionen bør rette sin aktion mod individuelle lande eller grupper af lande, som vælges på baggrund af den risiko, de udgør, deres nærhed og de af Det Europæiske Råd fastsatte prioriteter, nemlig Middelhavslandene, Mellemøsten og Centraleuropa. Disse målrettede og koordinerede aktioner bør indgå i et unionsprogram, som bl.a. bygger på de nationale og regionale strategier for bekæmpelse af narkotikamisbrug. Disse programmer og strategier skal omfatte flere sektorer, jf. den aktionsplan, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling i februar 1990. Disse sektorer omfatter:

- 1) indførelse eller styrkelse af informationssystemer vedrørende det globale narkotikafænomen, dets årsager og virkninger;
- 2) indførelse af en institutionel, retlig og administrativ mekanisme til forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig produktion af og/eller handel med narkotika, ulovlig anvendelse af prækursorer og hvidvaskning af narkopenge og til kontrol med lovlige narkotikaaktiviteter;
- 3) forebyggelse og/eller begrænsning af narkotikamisbruget;
- 4) begrænsning af produktionen gennem en politik, der fremmer udviklingen af varige og produktive alternative økonomiske aktiviteter i områder med ulovlig produktion og områder med megen fattigdom, udstødelse og arbejdsløshed, som stimulerer efterspørgslen.

I øvrigt foreslår Kommissionen i forbindelse med GSP, at den særlige ordning på narkotikaområdet opretholdes, forudsat at de berørte lande fortsætter kampen mod narkotikamisbruget og opnår resultater. Ordningen skal evalueres og gøres til genstand for en dialog for at overvåge fremskridtene, og disse lande og Kommissionen vil fastlægge en egnet procedure. Den nuværende ordning for Andeslandene og landene i Mellemamerika skal som følge af Det Europæiske Råds henstilling fortsætte for at kunne bære frugt. Kommissionen går ligeledes ind for en begrænset udvidelse af denne ordning til at omfatte andre lande i en lignende situation.

- Klausuler om bekæmpelse af narkotikamisbrug

Endvidere skal det tilstræbes at få indføjet en klausul om "bekæmpelse af narkotikamisbrug" og "bekæmpelse af hvidvaskning" i alle EF's eksterne aftaler, ikke alene for at fremme samarbejdet men også for at udvikle den politiske dialog. Et første mål i denne forbindelse er at fremme tredjelandenes ratificering af de tre FN-

¹² GSP: Den Generelle Præferenceordning.

konventioner om begrænsning af produktion, eksport, import, distribution og besiddelse af narkotika og psykotrope stoffer til lægelig og videnskabelig brug og at fremme den internationale koordinering med henblik på at kontrollere den ulovlige handel med disse produkter.

- Finansiering

Den politiske dialog, de internationale forpligtelser med hensyn til bekæmpelsen af narkotikamisbruget, som tredjelandene har indgået, og de disponible støttebeløb skal nemlig kunne udnyttes til at få tredjelandene til at acceptere, at bekæmpelsen af narkotikamisbruget får høj prioritet inden for rammerne af Unionens samarbejde med disse lande.

For så vidt angår AVS-staterne har deres myndigheder endnu ikke udnyttet mulighederne i Lomé IV-konventionen (artikel 154, stk. 3, og artikel 159 (K)) for finansiering af kampen mod narkotikamisbruget. Det er derfor nødvendigt med en dialog med de mest berørte lande, for at øge deres bevidsthed om problemets omfang i deres lande og dets indvirkning på landenes udvikling og for at stimulere dem til at blive mere aktive i bekæmpelsen af narkotikamisbruget. Såfremt Kommissionens og Rådets forslag til revision af konventionen accepteres af vore partnere, vil der blive etableret et system med "politiske" dialoger, hvilket vil give os øgede muligheder for at føre en sådan dialog. Denne skal især benyttes til at integrere narkotikabekæmpelsesprojekter i den kommende Lomé IV-programmering.

Endvidere vil det for så vidt angår landene i Central- og Østeuropa være nødvendigt at undersøge mulighederne for at forstærke aktions- og samarbejdsmidlerne i forbindelse med PHARE- og TACIS-programmerne.

I den særlige budgetlinje B7-5080, der har overskriften "Nord-Syd-samarbejdet om bekæmpelse af narkotikamisbrug", er der fastsat forpligtelsesbevillinger på 10 millioner ECU for 1994, mod 13 millioner i 1993. På baggrund af ovenstående forslag om udvidelsen af Unionens udviklingssamarbejde vil denne linje kunne opretholdes på det nuværende niveau, såfremt den først og fremmest benyttes til at lette indarbejdelsen af kampen mod narkotikamisbrug i EF's bilaterale samarbejdsprogrammer. Mere nøjagtigt vil budgetlinjen tjene til at

- 1) øge forståelsen hos de politiske myndigheder i de af Unionen valgte lande ved at "profilere" narkotikaproblemet i deres lande;
- 2) yde teknisk bistand med udarbejdelsen af integrerede nationale/regionale strategier for bekæmpelsen af narkotikamisbruget i disse lande. UNDCP og Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug er selvskrevne som partnere i denne aktion;
- 3) gennemføre pilotprojekter og "før-projektfasen". (Opfølgningen og selve projektfasen gennemføres derefter inden for rammerne af udviklingssamarbejdet).

Det skal ligeledes bemærkes, at ifølge budgetbemærkningen skal denne budgetlinje ligeledes benyttes til at støtte UNDCP-aktionerne. I betragtning af EU's og andre vigtige donorerens ønske om, at UNDCP skal spille en stadig større rolle i koordineringen af den internationale indsats mod narkotikamisbrug, og i betragtning af UNDCP's store og anerkendte knowhow og dets stilling som privilegeret partner for tredjelande, bør Det Europæiske Fællesskab sætte sig det mål at anvende en væsentlig del af budgetlinjen til at finansiere aktioner, der indgår i UNDCP's toårige planlægning.

b) Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

51. En styrkelse af aktionen kræver således, at Fællesskabets traditionelle eksterne aktion i fremtiden støttes inden for rammerne af FUSP. Det Europæiske Råd i Lissabon (juni 1992), som pegede på bekæmpelsen af den ulovlige narkotikahandel som et område, der egnede sig til en fælles EU-aktion, pegede ligeledes på Maghreb og Mellemøsten som prioriterede områder, hvor FUSP skulle anvendes som led i løsningen af narkotikaproblemet. Det Europæiske Råd i Bruxelles (december 1993) bekræftede disse konklusioner.

I første omgang kan en sådan FUSP-aktion bestå i, at man systematisk optager punktet "bekæmpelse af narkotikamisbrug" på dagsordenen for den politiske dialog, som Unionen fører med tredjelande, idet man udnytter de erfaringer, der er opnået på demokratiserings- og menneskerettighedsområderne. Formålet skal være at øge forståelsen for narkotikaproblemet på det højeste politiske niveau. Man bør ikke på forhånd udelukke, at en bevidst negativ holdning hos dialogpartneren kan få EU til at tage det planlagte eller igangværende samarbejde op til fornyet overvejelse eller endog suspendere det. I øvrigt kan medlemsstaterne som led i den fælles aktion støtte Fællesskabets indsats ved egnede diplomatiske foranstaltninger.

I denne forbindelse bør man ligeledes overveje en række fælles holdninger, som gør det muligt for Unionen at arbejde mere effektivt for at opnå sine mål i de kompetente internationale fora (UNDCP, Europarådet osv.). Det påhviler FUSP's narkotikagrube i hvert enkelt tilfælde at undersøge og fastlægge indholdet af disse holdninger.

I henhold til Det Europæiske Råds konklusioner vedrørende bekæmpelsen af den ulovlige handel med narkotika kan der blive tale om fælles aktioner for at styrke landenes eller regionernes evne og vilje til at engagere sig fuldt ud i bekæmpelsen af narkotikamisbruget. Endelig kan fællesskabsinitiativer støttes af fælles aktioner, navnlig når de kan danne en egnet politisk ramme for gennemførelsen af initiativerne.

D. KOORDINERING

1) Almindelige betragtninger

52. En effektiv og integreret løsning på narkotikaproblemet på unionsplan kræver aktioner på lokalt, nationalt og unionsplan. For så vidt angår Unionen kræves der tillige aktioner på tværs af de tre "søjler". Mange aktører i og uden for regeringerne vil ligeledes blive impliceret. Den nye handlingsplan udgør en ramme for dette arbejde, men dens gennemførelse vil kræve en varig indsats, der sikrer en effektiv og operationel koordinering af aktionerne og en sammenhæng mellem de forskellige implicerede aktørers indgreb.

53. Ethvert hul i denne koordinering indebærer en fare for energi- og ressourcspild i forbindelse med gennemførelsen af mål, der ikke hænger sammen. Resultatet kan blive en uklar prioritering med deraf følgende skadelige overlapninger og en manglende gennemskuelse i programmerne for så vidt angår såvel de politiske beslutningstagere som den brede offentlighed.

54. For at undgå disse svagheder skal koordineringen på nationalt plan og på unionsplan konstant styrkes. Dette afsnit har til formål at fastslå, om de eksisterende mekanismer kan bidrage mere til denne proces og til gennemførelsen af den globale handlingsplan. Her gennemgås ligeledes mulighederne for at forbedre koordineringen af de lokale initiativer, der tages i hele Europa.

2) Koordinering i og mellem medlemsstaterne

55. I de første to europæiske planer blev der som nævnt ovenfor lagt stor vægt på betydningen af en national koordinering som afgørende led i enhver integreret strategi for bekæmpelse af narkotikamisbrug. I den anden plan udtaler CELAD, "idet det anerkender, at det tilkommer hver enkelt medlemsstat at bestemme, hvilken type mekanisme der bedst opfylder de nationale behov, at medlemsstaterne med fordel kan begynde at udveksle erfaringer vedrørende effektiviteten af deres respektive mekanismer".
56. Endvidere har Det Europæiske Råd bestemt, at man skal fortsætte med at behandle narkotikaproblemerne under en global synsvinkel og overlade det til COREPER at sørge for, at der er en sammenhæng i den indsats mod narkotikamisbrug, der bygger på de tre "søjler". Det Europæiske Råd har ligeledes noteret sig og godkendt CELAD's rapport, hvori det anbefales, at COREPER overvejer at indkalde de nationale narkotikakoordinatorer til møde for at koordinere De Tolvs og Fællesskabets holdning forud for de vigtige datoer og internationale møder. I rapporten anbefales det ligeledes, at COREPER om fornødent og efter at have gennemført de hensigtsmæssige høringer overvejer at indkalde de nationale koordinatore på narkotikaområdet til møder for at behandle de særlige spørgsmål, der hører til de forskellige "søjler", og som de har et særligt kendskab til. Her kan koordinatorene afgive udtalelse om narkotikaspørgsmål¹³.
57. Ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Union har gjort situationen helt klar ved inden for Rådets rammer at oprette eller justere de vertikale strukturer, der svarer til de tre søjler i bekæmpelsen af narkotikamisbrug: Folkesundhed (Rådet (sundhedsministrene)), retlige og indre anliggender (Rådet (retlige og indre anliggender)) og international aktion (rådet (almindelige anliggender)). Særlige grupper under Rådet har kompetence på de tilsvarende områder: Sundhedsgruppen, K.4-udvalget, FUSP-gruppen - Narkotika.
58. Koordineringen bevarer hele sin betydning på en række områder, der kan omfatte:
- en snævrere og mere systematisk koordinering af Fællesskabets og dets medlemsstaters holdninger forud for de vigtige datoer, hvor det globale narkotikaproblem skal behandles på internationalt plan: De Forenede Nationers generalforsamling og narkotikaudvalg, ministerkonferencer og møder for Europarådets Pompidou-gruppens faste korrespondenter, møder i Dublin-gruppen osv.;
 - undersøgelse af de "tværgående" aspekter af Unionens indsats til bekæmpelse af narkotikamisbruget (initiativer og opfølgning), herunder de relevante aspekter af arbejdsprogrammerne for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika (som kræver en udtalelse fra Rådet), og navnlig i den nærmeste fremtid de første treårige arbejdsprogram fra Overvågningscentret;
 - udveksling af erfaringer mellem de nationale koordinatore og Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika med hensyn til "effektiviteten af de respektive mekanismer (nationale koordinationsmekanismer)", som

¹³ Dok. CELAD 124 af 3. december 1992, som Det Europæiske Råd i Edinburgh har taget til efterretning og godkendt.

fastsat i den anden europæiske plan for bekæmpelse af narkotikamisbrug¹⁴.

59. Det tilkommer COREPER at fastsætte, hvilke koordinationsmekanismer, der skal indføres på rådsplan. Det skal af hensyn til den globale løsning af narkotikaproblemet sikres, at de nye institutionelle strukturer bidrager til styrkelsen af koordineringen i medlemsstaterne og på unionsplan.
- 3) Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (OEDT)
60. Indsamlingen og analysen af oplysninger er af afgørende betydning for såvel forståelsen af det komplekse narkotikaproblem som rationaliseringen og optimeringen af den politiske beslutningsproces på nationalt plan og på unionsplan. Dette er grunden til, at Fællesskabet ved vedtagelsen af forordningen om oprettelse af et europæisk overvågningscenter for narkotika og narkotikamisbrug¹⁵ besluttede at sørge for en egnet og ambitiøs struktur (fællesskabsretligt agentur med et første budget på ± 5 mio ECU i form af et fællesskabstilskud. Det skulle bygge på et interaktivt net af nationale narkotikacentre ved navn REITOX). Formålet skulle være ikke alene at sprede eksisterende oplysninger, men tillige og især at bidrage til at gøre de nationale data mere sammenlignelige og harmonisere metoderne og kriterierne for dataindsamlingen.
61. Overvågningscentret har fået en global informationsopgave. Dets fem prioriteter for arbejdet er i rækkefølge:
- efterspørgsel og begrænsning af efterspørgslen efter narkotika;
 - nationale og fællesskabsretlige strategier og politikker;
 - internationalt samarbejde og udbuddets geopolitiske karakter;
 - kontrol med handelen med narkotika, psykotrope stoffer og prækursorer;
 - narkotikafænomenets følger for producent-, forbruger- og transitlandene (bl.a. hvidvaskning).
62. Overvågningscentrets bestyrelse skal efter udtalelse fra Kommissionen og Rådet udarbejde og vedtage det første treårige arbejdsprogram for centret. I begyndelsen vil der blive lagt "særlig vægt på" begrænsningen af efterspørgslen, og centret vil således spille en hovedrolle, navnlig på dette område. Men det skal ligeledes under nøje overholdelse af forordningen fra oprettelsen bidrage til, at narkotikafænomenet anskues under en global synsvinkel, hvilket er nødvendigt for medlemsstaterne og Unionen. Kommissionen og medlemsstaterne skal yde fuld støtte til Overvågningscentret og til den heldige gennemførelse af samtlige de opgaver, der er pålagt det, bl.a. gennem deres repræsentanter i bestyrelsen¹⁶.
63. Således udgør Overvågningscentret og dets net af nationale centre (REITOX) nu det fællesskabsorgan, der står for indsamling og spredning af oplysninger om narkotika og narkotikamisbrug. Men det har kun henstillingsret, og ingen normativ og lovgivende kompetence. Denne kompetence forbliver hos Kommissionen og medlemsstaterne, men den vil være lettere at udøve på grund af centrets arbejde. Da

¹⁴ Under hensyntagen til a) Overvågningscentrets samlede opgave og b) dets anden arbejdsprioritet vedrørende politikken og strategierne.

¹⁵ Rådets forordning (EØF) nr. 302/93 af 8. februar 1993, EFT L 36 af 12.2.1993.

¹⁶ En for hver medlemsstat, 2 for Kommissionen og 2 for Europa-Parlamentet.

centret har til formål at lette den politiske beslutningsproces, styrkes dets bidrag klart ved ikrafttrædelsen af TEU og de nye strukturer, der er oprettet i den forbindelse.

64. Overvågningscentrets væsentligste arbejde vil gå ud på at forsyne medlemsstaterne og Unionens institutioner med det grundmateriale, der er nødvendigt for at de kan udøve deres respektive beføjelser på narkotikaområdet, og særlig for at de mål, der er fastsat i den globale handlingsplan, kan blive opfyldt, og for at de aktioner, der er fastsat i planen, kan blive gennemført. Overvågningscentret vil navnlig i henhold til sit mandat og på grundlag af de prioriteter, der er fastlagt i dets arbejdsprogrammer, kunne stimulere og strukturere forskningen og uddannelsen i narkotika og narkotikamisbrug, i disses årsager og virkninger, hvad enten dette sker på det politiske, socioøkonomiske, biomedicinske eller endog kriminologiske område. Overvågningscentret har som led i sit forberedende arbejde udarbejdet fortegnelser over den forskning og uddannelse, der er gennemført i medlemsstaterne på disse områder¹⁷.
 65. Kommissionen har udført andet forberedende arbejde med henblik på Overvågningscentrets oprettelse, der vil være nyttigt ved udarbejdelsen af centrets første treårige arbejdsprogram. De 35 tekniske rapporter, Kommissionen har udarbejdet mellem 1992 og 1994, og som for de flestes vedkommende blev gennemgået af medlemsstaterne i andet halvår 1993, danner et godt teknisk grundlag for centrets indledende arbejde.
 66. Det skal endelig konstateres, at Overvågningscentret i henhold til sin grundforordning hurtigt skulle modtage mange oplysninger om hele narkotikaproblemet fra medlemsstaterne, Kommissionen, de internationale organisationer, det skal samarbejde med (UNDCP, WHO, POMPIDOU-gruppen, TSR, INTERPOL og EUROPOL)¹⁸, de associerede NGO og eventuelle tredjelande, der deltager i dets informationsaktiviteter. Centret vil således være det organ, der bedst kan sikre en vedvarende og grundig opfølgning af iværksættelsen af den nye globale handlingsplan.
 67. I denne forbindelse skulle Overvågningscentret ved at anvende de ovenfor beskrevne midler bl.a. fra 1995 kunne forelægge Unionens institutioner og medlemsstater en "Årlig rapport om det globale narkotikafænomen og den politik, der føres til bekæmpelse af narkotikamisbruget i Europa".
- 4) Tværfaglige aspekter
68. Koordinering spiller ligeledes en stor rolle i forbindelse med en række tværfaglige emner og aktiviteter. Blandt disse kan nævnes de aktiviteter, der er fælles for de tre søjler i handlingsplanen, og/eller aktiviteter, som Fællesskabet allerede har forpligtet sig til at støtte tværfagligt. Koordineringen på disse områder har særlig betydning, hvis man ønsker at undgå overlapninger eller huller.
 69. I denne forbindelse har følgende emner prioritet:

¹⁷ Hilde VAN LINDT: "Drug research in the EC Member States and cross-border networks of researchers: Instruments of anti-drug strategy?"
Alexis GOOSDEEL: "Drug related training programmes in Europe: an overview".

¹⁸ WHO: Verdenssundhedsorganisationen.
TSR: Toldsamarbejdsrådet.

Information;
Undersøgelser og forskning;
Uddannelse og udveksling af fagfolk;

70. Det vil være nødvendigt at sørge for, at aktionerne i henhold til de forskellige programmer om disse emner bliver konsekvente. Kommissionen vil for sit vedkommende søge at sikre den nødvendige sammenhæng i de initiativer, som den vil skulle tage. I Rådet vil dette hverv påhvile COREPER, som med henblik herpå ligeledes vil kunne henvende sig til de nationale koordinatore. Der er ud over de institutionelle muligheder, der er beskrevet ovenfor, andre måder, hvorpå man i praksis kan fremme den multisektorielle og tværfaglige aktion, der er nødvendig for at sikre sammenhængen i løsningen af narkotikaproblemet. De foranstaltninger, der vil kunne bidrage til den nødvendige sammenhæng, gennemgås nedenfor.

Information

Da Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug er oprettet med dette formål for øje, er det bl.a. på grund af sit net af nationale centre, REITOX, det organ, der er bedst egnet til at foretage den horisontale koordinering på sit kompetenceområde under hensyntagen til den samlede opgave, der pålægges det ved grundforordningen. Overvågningscentret vil således helt naturligt være det fællesskabsorgan, der sørger for sammenfatning, koordinering og samarbejde på unionsplan for så vidt angår information om det globale narkotikaproblem og den politik, de programmer, de instrumenter og de aktioner, der sættes ind for at bekæmpe narkotikamisbruget. Ønskes der flere oplysninger henvises der således til punkt 60-67 ovenfor. De aspekter af den globale handlingsplan, der vedrører information og statistik, må ikke overlappende de socioøkonomiske og sundhedspolitiske EF-statistikker. Der bør derfor indledes et tæt samarbejde mellem Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug og EUROSTAT om indhold og metoder.

Undersøgelser og forskning

Det videnskabelige Firenze-seminar om politikken og strategierne har klarlagt betydningen af forskningen som nøgleelement i en europæisk strategi for bekæmpelse af narkotikamisbruget, men har ligeledes vist, hvor forholdsvis svag og indesluttet den europæiske forskning om disse spørgsmål er, navnlig hvis man sammenligner den med USA's politik på dette område. I øvrigt søger USA - men hidtil forgæves - at opnå et egentligt videnskabeligt partnerskab med Den Europæiske Union om disse spørgsmål.

Det er således meget vigtigt, såvel for Unionen selv som for Overvågningscentrets funktionsduelighed på dette væsentlige område at styrke forskningen i narkotika i Europa, at give den en smidig struktur, der fremmer koordineringen, og at give høj prioritet til narkotikarelaterede emner i de eksisterende forskningsprogrammer, navnlig Fællesskabets programmer. Det skal bemærkes, at artikel 129 i TEU udtrykkeligt fastsætter, at Fællesskabets aktion på folkesundhedsområdet skal fremme forskningen i årsagerne til og "spredningen" af narkotikamisbruget, og at kravene med hensyn til sundhedsbeskyttelse er en del af Fællesskabets øvrige politikker, herunder forskningspolitikken. Sundhedsforskningen på narkomaniområdet skal således gøres til genstand for særlig opmærksomhed inden for rammerne af den foreslåede aktion.

Med henblik herpå foreslås det at koordinere en integreret, samlet aktion med henblik på forskning i narkotika og narkotikamisbrug, bl.a. på grundlag af det fjerde rammeprogram for Fællesskabets indsats inden for forskning og teknologisk udvikling

(1994-1998)¹⁹, hvilket vil sikre sammenhængen mellem de relevante aktiviteter i henhold til visse særprogrammer. Denne aktion skulle omfatte følgende elementer:

- 1) Undersøgelser om og sammenlignende forskning i de globale politikker (sundhedsmæssige, sociale, repressive osv.) og strategier for bekæmpelse af narkotikamisbruget i Europa, i samarbejde mellem Kommissionen, Det Europæiske Universitetsinstitut i Firenze, Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika, COST A6-programmet²⁰ og de vigtigste europæiske og internationale partnere, der berøres.
- 2) Undersøgelser af og forskning i de teknologiske og telematiske anvendelsesmuligheder af fælles interesse, i snævert samarbejde mellem Kommissionen, Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug og dettes net af nationale centre (REITOX) og på baggrund af etableringen af tværeurøpæiske net.
- 3) Miljø- og rumforskning af interesse på narkotikaområdet, bl.a. på områderne jordobservation og rumteknologier, i snævert samarbejde mellem Kommissionen (herunder FFC) og Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika.
- 4) Undersøgelser og forskning på biologi- og teknologiområdet, navnlig bioteknologi, biomedicinsk og sundhedsmæssig forskning og agroindustriel forskning i snævert samarbejde mellem Kommissionen, Overvågningscentret for Narkotika og WHO.
- 5) Socioøkonomiske undersøgelser og socioøkonomisk forskning, navnlig analysen af narkotikamisbrugets årsager og virkninger, særlig den sociale udstødelse og undergrundsøkonomiens mekanismer, herunder hvidvaskning af penge, i samarbejde mellem bl.a. Kommissionen, Overvågningscentret for Narkotika, Europarådets Pompidou-gruppe og Europa-Parlamentets aktion vedrørende usikkerheden i byerne.
- 6) Forskning og udvikling, der tager sigte på forskellige fælles forskningsaktiviteter vedrørende samtlige narkotikaemner sammen med visse udviklingslande, landene i Central- og Østeuropa og visse udviklede lande, navnlig i forbindelse med VTU-programmet i Fællesskabets rammeprogram.

For så vidt angår samtlige disse forskningsaktiviteter vil der blive lagt særlig vægt på etablering og/eller styrkelse af samarbejdsbåndene med de væsentligste internationale forskningsorganer og -centre.

Denne aktion skal navnlig gøre det muligt:

- at stimulere og incitere forskningen i medlemsstaterne og på unionsplan;

¹⁹ Dok. KOM (93) 459 endelig udg. af 6. oktober 1993.

²⁰ COST (A6)-programmet om "evaluering af aktionerne mod narkotikamisbrug" og i tilknytning hertil "evaluering af politikken, de politiske ændringer og samfundets reaktion", "evaluering af den primære forebyggelse", "evaluering af behandlingen", "udvikling af forskningsinstrumenterne" og "den til narkotika knyttede kriminalitet".

- at fremme udvekslingen af oplysninger om de anvendte metoder og gennemførelsen af flerårige forskningsprojekter i netværk;
- at fremme uddannelsen af forskere, der kan forske i det globale narkotikaproblem i Europa;
- at øge antallet af praktikkurser og lette indslusningen af europæiske forskere i de eksisterende nationale centre;
- at gennemføre seminarer og konferencer, der navnlig kan resultere i forslag til aktioner og afgørelser, som Kommissionen og medlemsstaterne anmodes om at tage i betragtning, på grundlag af Narkotikaovervågningscentrets arbejde med at sprede og videreformidle resultaterne af denne forskning (således at det sikres, at forskningen og den politiske beslutningsproces supplerer hinanden).

Med henblik herpå bør man undersøge muligheden for i den globale handlingsplans løbetid at give prioritet til en integreret forskningsaktion på narkotikaområdet, der er omfattet af det eksisterende rammeprogram for forskning. Denne aktion, der vil beløbe sig til ca. 10-15 mio ECU om året, vil ikke kræve mobilisering af nye bevillinger.

Uddannelse og udvekslinger af fagfolk

I lighed med information og forskning udgør uddannelse et af de prioriterede mål for Unionens indsats inden for bekæmpelse af narkotikamisbruget. Denne prioritet opfylder et væsentligt behov hos alle fagfolk, der berøres af narkotikaproblemet, og den må helt fra begyndelsen anskues ud fra en tværfaglig synsvinkel. For at være effektiv skal den ud over at sikre, at den kompetence og aktionskapacitet, der ligger i de enkelte erhverv, udvikles i overensstemmelse med særlige eller lokale behov, sikre, at der ved analysen af fænomenet tages hensyn til andre aktørers specialiteter og forpligtelser, og at der udvikles tværfaglige arbejdsmetoder.

Der er på samme tid tale om at samle og organisere det eksisterende i et effektivt og sammenhængende instrument, der kan stilles til rådighed for Unionens medlemsstater og dens partnere blandt tredjelande, og om at fremme de programansvarliges udvekslinger og kritiske analyse på grundlag af deres egen erfaring.

For at opfylde dette store uddannelsesbehov, der er konstateret såvel i Unionen som i partnerlandene, navnlig de central- og østeuropæiske lande, kan man overveje tre prioriterede aktioner:

- Færdiggøre og ajourføre oversigten over de narkotikauddannelsesprogrammer, der eksisterer i Europa, og over samtlige de initiativer, Kommissionen støtter på dette område i henhold til forskellige eksisterende budgetlinjer (Erasmus, Horizon-programmet, GD V- og GD I-programmer, Tempus osv.). Mere nøjagtigt drejer det sig om at udarbejde en komplet fortegnelse over uddannelsesprogrammerne og de potentielle partnere med henblik på at etablere en interaktiv database. Denne prioriterede aktion vil blive gennemført i nært samarbejde med de internationale organer, der har lignende programmer (WHO, FN, UNESCO, Pompidou-gruppen osv.).
- Yde logistisk støtte til oprettelse af et Europæisk Net for Uddannelse på Narkotikaområdet for at give den fornødne støtte til udvekslingerne og diskussionerne om uddannelsesprogrammerne, deres indhold, den anvendte metode og evalueringerne. Her drejer det sig om at få det meste ud af den allerede udarbejdede fortegnelse og mobilisere de menneskelige ressourcer,

som fortegnelsen identificerer, og få dem til at samarbejde.

- Fremme de uddannelsesaktioner, der er valgt på grund af deres muligheder for at vinde udbredelse, og som kan anvendes såvel inden for som uden for Unionen.

I denne forbindelse er der seks uddannelsesaspekter, der især bør udvikles og koordineres:

- 1) Uddannelse på højt plan om de globale aspekter og strategier i forbindelse med bekæmpelsen af narkotikamisbrug.

Målgruppe: politiske beslutningstagere, højtstående embedsmænd, højtstående ansvarlige for sektorpolitikken, administratorer, folkevalgte osv.

- 2) Uddannelse af undervisere på området "begrænsning af efterspørgslen".

Handlingsprogram i fællesskab med Pompidou-gruppen, som tager sigte på at uddanne undervisere i Fællesskabet, de central- og østeuropæiske lande og visse andre tredjelande efter en fælles undervisningsplan.

- 3) Uddannelse af undervisere på området "tværfaglige strategier i marken", bl.a. omfattende viden om og metoder til bekæmpelse af narkotikamisbrug (forebyggelse, behandling, reintegration, anvendelse af lovgivningen).

- 4) Uddannelse af undervisere på området "internationalt samarbejde og udbuddets geopolitik", som især henvender sig til dem, der varetager samarbejdet i tredjelande, navnlig de NGO, der arbejder på at begrænse efterspørgslen og yde alternativ udviklingshjælp, men ligeledes til disse landes egne statsborgere.

- 5) Uddannelse af ledere på områderne "overvågning af prækursorer" og "forebyggelse af den ulovlige handel med disse, såvel i som uden for Fællesskabet, i overensstemmelse med CATF's henstillinger.

- 6) Uddannelse af ledende administratorer og finansfolk, som skal sættes ind i kampen mod hvidvaskning af penge, såvel i som uden for Fællesskabet, i overensstemmelse med EF-direktivet herom (91/308/EØF) og GAFI's henstillinger.

E. BUDGETMÆSSIGE FØLGER

71. De første "narkotikabudgetter" i Fællesskabet stammer fra årene 1986-87, hvor der blev åbnet en budgetlinje, der gjorde det muligt at dække aktionerne til bekæmpelse af narkotikamisbruget inden for Fællesskabet, og en budgetlinje, der gjorde det muligt at dække Fællesskabets indgreb i de udviklingslande, der samtidig var producent- og transitlande.

De resultater, Fællesskabet opnåede i årene 1989-93, har bragt nye behov for dagen, og disse har igen medført nye budgetlinjer. Vedrørende de nye behov kan især nævnes prækursorer, hvidvaskning af penge samt forberedelserne til oprettelsen af Overvågningscentret (med henblik på hvilket der blev opført en særlig linje på budgettet i 1993).

Bevillingerne til bekæmpelse af narkotikamisbrug er vokset kraftigt, fra 5,5 mio ECU i 1987 til 22,6 mio ECU i 1994. De relevante budgetlinjer i 1994-budgettet samt Kommissionens forslag (FBF) for 1995 er anført i bilag 3.

72. Den omstændighed, at den handlingsplan, der beskrives i denne meddelelse, omfatter de tre "søjler" i Traktaten om Den Europæiske Union, som har hver deres budgetmekanismer og finansieringskilder, gør redegørelsen for de budgetmæssige aspekter af denne plan meget indviklet. For så vidt angår de aspekter, der udelukkende henhører under Det Europæiske Fællesskabs kompetence, skal der rettes særlig opmærksomhed mod Kommissionens forslag om et program vedrørende begrænsning af efterspørgslen og Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug, hvis budget på 4,8 mio ECU for 1994 er et konkret tegn på, at Unionen er fast besluttet på at tage kampen op mod narkotikaproblemet. Hvad angår Fællesskabets eksterne program går forslaget ud på at fortsætte aktionerne i 1994 med et budget på 10 mio ECU. I øvrigt blev et hjælpeprogram på narkotikaområdet til fordel for landene i Central- og Østeuropa i 1993 finansieret inden for rammerne af PHARE-programmet.

Dette program vil blive udvidet og styrket i 1994/96. Til gengæld synes det vanskeligere at give en budgetmæssig evaluering af de aktioner, der skal gennemføres som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, for så vidt som man kan forvente, at aktionerne først og fremmest vil bestå i diplomatiske og politiske aktiviteter rettet mod de vigtigste tredjelande, og at de i givet fald vil blive presset igennem under henvisning til Unionens aftaler med disse lande. Men bortset fra disse budgetlinjer, der vedrører bekæmpelsen af narkotikamisbruget, indebærer handlingsplanen, at der vil blive givet større prioritet til de narkotikarelaterede emner i andre af de eksisterende fællesskabsprogrammer, som f.eks. forsknings- eller uddannelsesprogrammerne.

Samarbejdet om retlige og indre anliggender kræver ligeledes mobilisering af de nødvendige budgetmidler. Det mest konkrete eksempel er budgettet for EUROPOL's nyoprettede Narkotikaenhed og for den organisation, der vil følge efter, EUROPOL (som fortsat vil give høj prioritet til narkotikaspørgsmålet). Dette bestemte budget bygger på nationale bidrag og berører således ikke EF-budgettet. Andre mulige aktioner i medfør af afsnit VI vil, når først de er godkendt, kræve mobilisering af budgetmidler. Ifølge traktaterne skal udgifterne inden for rammerne af dette afsnit dækkes af medlemsstaterne i form af nationale bidrag, medmindre Rådet med enstemmighed træffer anden afgørelse. Hvorom alting er, har Kommissionen for 1995 foreslået et beløb på 5 mio ECU, bl.a. til finansiering af iværksættelsen af aktioner af den i punkt 40-47 ovenfor foreslåede type.

73. Ovennævnte beløb repræsenterer for en stor dels vedkommende en videreførelse af udgifter i henhold til eksisterende budgetlinjer, suppleret med et nyt program vedrørende begrænsning af efterspørgslen. Hertil skal føjes finansieringen af to nye organer, der specielt er oprettet med henblik på at bekæmpe narkotikamisbruget, nemlig EUROPOL's Narkotikaenhed og Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug.

III. KONKLUSIONER

74. Kommissionen finder det vigtigt, at Unionen fortsætter den aktion, som Fællesskabet og dets medlemsstater hidtil har gennemført til bekæmpelse af narkotikamisbruget, ved at iværksætte eller uddybe såvel gældende EF-ret som de regler, der er fastsat i forbindelse med det mellemstatslige samarbejde (bl.a. TREVI, GAM og CELAD). De nye aktionsmuligheder, som traktaten åbner for på narkotikabekæmpelsesområdet (artikel 129, afsnit V og VI i TEU), bør udnyttes mest muligt af Unionen for at styrke og udvide det virke, der hidtil er foregået dels på fællesskabsplan og dels på mellemstatsligt plan.

75. Den foreslåede globale handlingsplan for Unionen (1995-1999) udgør rammen for iværksættelsen i henhold til traktaten af de prioriterede aktioner på følgende områder:

i) Flerårigt program for fællesskabsaktioner med henblik på forebyggelse af

narkotikamisbrug og de heraf afledte problemer på den ene side og aktioner med henblik på konsolidering af den gældende fællesskabsret for så vidt angår gennemførelse af det indre marked, prækursorer og hvidvaskning af penge på den anden side;

- ii) Samarbejde om retlige og indre anliggender i medfør af afsnit VI i TEU og udnyttelse af de muligheder, der gives i artikel K.1.4 vedrørende "bekæmpelse af narkotikamisbruget", herunder oprettelse af et europæisk forum for udvekslinger og samarbejde mellem byerne;
- iii) Unionens internationale aktioner, som kombinerer de traditionelle instrumenter i Fællesskabets eksterne virke og instrumenterne i henhold til den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP);
- iv) Handlingsplan (horisontale aktioner) omfattende følgende tre prioriteter:
 - styrkelse af de nationale koordinationsorganer og af deres samarbejde;
 - oprettelse af Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og gennemførelse af dets globale informationsopgave;
 - iværksættelse af en multisektoriel koordinering på områderne information, forskning, uddannelse og budgetter.

Disse aktioner indebærer en sammenhængende og koordineret iværksættelse af de forskellige instrumenter og aktionsmidler i henhold til TEU under overholdelse af kompetencefordelingen mellem Fællesskabet og dets medlemsstater og under hensyntagen til subsidiaritetsprincippet.

Kommissionen vil overvåge gennemførelsen af denne handlingsplan og i anden halvdel af 1996 forelægge Rådet en rapport ledsaget af anbefalinger vedrørende de justeringer, der findes påkrævet. Senest den 1. januar 1999 vil Kommissionen, om fornødent bistået af de nationale koordinators på narkotikabekæmpelsesområdet og af Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika, ligeledes forelægge Unionens kompetente instanser en rapport indeholdende en endelig evaluering af iværksættelsen af den globale handlingsplan, eventuelt ledsaget af egnede forslag for femårsperioden 2000-2004.

BILAG

- Bilag 1: Fællesskabets og medlemsstaternes hidtidige resultater
- Bilag 2: Traktaten om Den Europæiske Union og dens følger på narkotikaområdet
- Bilag 3: Narkotikabudgetter
- Bilag 4: Grundstatistikker

FÆLLESSKABETS OG MEDLEMSSTATERNES HIDTIDIGE RESULTATER

A. Den politiske og institutionelle udvikling (1989 - 1993).

I midten af 80'erne blev der inden for rammerne af TREVI-gruppen indledt et samarbejde vedrørende bekæmpelsen af den ulovlige narkotikahandel. Sideløbende hermed har sundhedsministrene, forsamlet i Rådet, fra 1984 bestræbt sig på i fællesskab at finde en løsning på det alvorlige problem med narkotikamisbrug, som De Tolv kan tilslutte sig.

Fællesskabet som sådant deltog i juni 1987 for første gang i en international konference om narkotikamisbrug og ulovlig narkotikahandel, som var indkaldt i Wien af generalsekretæren for De Forenede Nationer. I kølvandet på Wienerkonferencen og med udsigt til, at det internationale samfund ville vedtage en ny international konvention om bekæmpelsen af narkotikamisbruget, vedtog Rådet den 26. januar 1987 på forslag af Kommissionen en første beslutning, som gav Fællesskabet begyndelsen til en struktureret og global holdning til narkotikaproblemet i dens samarbejdsrelationer med producentlande og transitlande uden for Fællesskabet. Denne første beslutning blev i 1988 suppleret ved, at Kommissionen fik et mandat, der gjorde det muligt for Fællesskabet som sådant at deltage i den afsluttende fase i forhandlingerne om den nye internationale konvention på grundlag af sin kompetence på området "kemiske og farmaceutiske prækursorer", som var genstand for en særlig artikel i konventionsudkastet. Fællesskabet deltog således i 1988 i disse forhandlinger, og da konventionen var blevet vedtaget i Wien den 19. december 1988, tiltrådte Fællesskabet den 22. oktober 1990. Fællesskabet blev således fra 1988, ganske vist på grundlag af begrænsede beføjelser, anerkendt som fuldgældig partner i den internationale kamp mod narkotikamisbrug.

På denne baggrund, men også på baggrund af udsigten til en gennemførelse af det indre marked, anbefalede præsident Mitterrand den 3. oktober 1989 i en tale til stats- og regeringscheferne og formanden for Kommissionen en global indsats fra De Tolvs side og samtidig to operationelle foranstaltninger med henblik herpå, nemlig indførelse af en mekanisme til koordinering af medlemsstaternes nationale politik og et instrument til måling af narkotikafænomenet i europæisk målestok, nemlig et "overvågningscenter".

Det Europæiske Udvalg til Bekæmpelse af Narkotikamisbrug (CELAD), der blev oprettet den 1. december 1989 og af Det Europæiske Råd i Strasbourg den 8. og 9. december 1989 fik stadfæstet sit mandat til at koordinere de nationale koordineringsorganer, begyndte, så snart det var trådt i funktion, at udarbejde den første europæiske plan til bekæmpelse af narkotikamisbruget. Det, man især lægger mærke til, er, at denne første europæiske plan, der så dagens lys i 1990, var helt bevidst global. Den faldt i fem dele, som udgør den obligatoriske referenceramme for Fællesskabet og dets medlemsstater:

- 1) Koordinering på medlemsstaternes niveau;
- 2) Europæisk overvågningscenter for narkotikafænomenet;
- 3) Aktioner med henblik på begrænsning af efterspørgslen efter narkotika;
- 4) Aktioner i forbindelse med bekæmpelsen af den ulovlige handel;
- 5) Aktioner på internationalt plan.

Denne model blev stadfæstet af Det Europæiske Råd i Rom den 13.-14. december 1990, således at den første europæiske plan kom til at udgøre den konceptuelle og operationelle ramme for medlemsstaternes og Fællesskabets indsats.

Grundlæggende kan den første plans temaer og stærke sider sammenfattes som følger:

a) horisontale aspekter:

- Indførelse af effektive koordineringsmekanismer på narkotikaområdet i medlemsstaterne; oprettelse af et europæisk overvågningscenter for narkotika, som skal beskæftige sig "ikke alene med de sociale og sundhedsmæssige aspekter, men også de øvrige aspekter af narkotikaproblemet, herunder den ulovlige handel og bekæmpelsen".

b) begrænsning af efterspørgslen:

- Aktioner, som anbefales medlemsstaterne på følgende prioriterede områder: forebyggelse ved oplysning og uddannelse; sociosanitær behandling; narkomaners sociale og erhvervsmæssige integration; narkomani og AIDS; statistikker og epidemiologi; uddannelse af kvalificeret personale; ikke-statslige organisationer;
- Fællesskabsaktioner: gennemførelse af Rådets og sundhedsministrenes konklusioner og resolutioner, sundhedsoplysning og -uddannelse (bl.a. i skolerne), statistik og epidemiologi, lægers recepter og anvendelse af narkotika i terapeutisk øjemed.

c) bekæmpelse af den ulovlige handel:

- Prioriterede aktioner: udvidelse af narkotikakontrollen ved de ydre grænser, samarbejde og overvågning inden for Fællesskabets grænser, bekæmpelse af den ulovlige handel med prækursorer og andre væsentlige kemiske produkter, foranstaltninger mod anbringelse af udbyttet af den ulovlige handel, styrkelse af domstols- og retssystemerne samt statistiske oplysninger.

d) international aktion:

- Prioriterede aktioner: iværksættelse af De Forenede Nationers konventioner og verdensaktionsprogram, samarbejde med de vigtigste producent- og transitlande, samarbejde med de øvrige industrialiserede forbrugerlande.

Det er inden for rammerne af denne første plan, at Fællesskabet vil opnå egentlige resultater på narkotikaområdet, selv om Rom-traktaten som ændret ved Den Europæiske Fælles Akt ikke klart angiver Fællesskabets beføjelser på dette område.

Den anden europæiske plan, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i Edinburgh (11.-12. december 1992), viderefører de prioriterede henstillinger i den første plan, som ajourføres under hensyntagen til dens resultater, som f.eks. den politiske aftale i juni 1992 om forslaget til Rådets forordning om oprettelse af et europæisk overvågningscenter for narkotika og narkotikamisbrug og organiseringen den 16.-22. november 1992 af den første Europæiske Uge mod Narkotikamisbrug. Den anden plan tager endvidere Kommissionens rapport (1992) om medlemsstaternes politik og Fællesskabets aktioner med henblik på begrænsning af efterspørgslen til efterretning.

Den globale indsats, der er tale om i denne anden europæiske plan, gælder udtrykkeligt også for fremtiden, idet det hedder i planen, at "forslagene vedrørende det fremtidige program bør tage sigte på en tilfredsstillende ligevægt mellem begrænsningen af efterspørgslen, overholdelsen af lovene og internationale aktioner, og at spørgsmålet om budgettet til dette formål skal tages op (dok. CELAD 126 af 3. december 1992, s. 8).

B. De vedtagne instrumenter og iværksættelsen af de to første europæiske planer (1989-1993).

Årene 1989-1993 blev præget af vedtagelsen og iværksættelsen af en række instrumenter, navnlig EF-instrumenter, som var i overensstemmelse med prioriteringen i de europæiske planer for bekæmpelse af narkotikamisbruget, og som giver et vigtigt løfte for fremtiden på et tidspunkt, hvor Unionen skal fastlægge sin

strategi på mellemlangt sigt vedrørende det afgørende samfundsmæssige problem, som narkotikafænomenet udgør. Nedenfor følger en sammenfattende beskrivelse:

1) Horisontale aspekter

i) Koordinering i og mellem medlemsstaterne

Den Fuldstændige Tværfaglige Ordning, der blev vedtaget af den internationale konference vedrørende ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer i Wien i juni 1987, lagde særlig vægt på nødvendigheden af, at der i samtlige medlemsstater oprettes et organ til koordinering af bekæmpelsen af narkotikamisbruget med deltagelse af de offentlige og så vidt muligt de private og halvoffentlige aktører inden for bekæmpelsen af narkotikamisbrug.

I overensstemmelse med de mål, der blev vedtaget af Wienerkonferencen, har Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater således efterhånden oprettet sådanne koordinationsorganer på nationalt plan. Disse afviger fra hinanden i henseende til deres sammensætning, organisation og beføjelser. Oprettelsen i december 1989 af Det Europæiske Udvalg for Bekæmpelse af Narkotikamisbrug (CELAD) har gjort det muligt at koordinere disse nationale organers indsats og etablere et frugtbart samarbejde mellem dem.

ii) Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (OEDT).

Iværksættelse af en fælles diagnosticering af narkomanien i Europa og på længere sigt etablering af et overvågningscenter²¹ figurerede ligeledes blandt de foranstaltninger, der var foreslået i præsident Mitterrands initiativ af oktober 1989.

Da Kommissionen i 1990 efter anmodning fra CELAD havde gennemført en første feasibility-undersøgelse vedrørende Overvågningscentret, blev dette arbejde "med tilfredshed" taget til efterretning i den første europæiske plan, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Rom i december 1990. Det blev anført, at "dette overvågningscenters funktioner vedrører ikke alene de sociale og sundhedsmæssige aspekter, men også de øvrige aspekter i forbindelse med narkotika, herunder den ulovlige handel og bekæmpelsen". Det Europæiske Råd i Luxembourg (28.-29. juni 1991) besluttede på grundlag af den uddybning af feasibility-undersøgelsen, som blev foretaget af Kommissionen og stadfæstet af CELAD, at godkende oprettelsen af et europæisk overvågningscenter for narkotika, som skulle have til opgave at indsamle oplysninger om narkotika.

Da CELAD i mellemtiden havde valgt at give institutionen status som et "EF-retligt agentur", fremlagde Kommissionen den 27. januar 1992 et "forslag til Rådets forordning om oprettelse af et europæisk overvågningscenter for narkotika og Det Europæiske Informationsnet vedrørende Narkotika og Narkotikamisbrug". Efter lange forhandlinger blev forordningen, der byggede på EØF-traktatens artikel 235, vedtaget

²¹ Nødvendigheden af at indføre en mekanisme af denne type var allerede blevet understreget i Europa-Parlamentets betænkning om bekæmpelse af narkotikamisbrug udarbejdet af fr. Scrivener (Europa-Parlamentets mødedokument (1-1079/81) af 5. marts 1982) og i Sir Stewart-Clarks betænkning om narkotikaproblemet i Fællesskabets medlemsstater (Publikationskontoret for De Europæiske Fællesskaber, Luxembourg 1987).

af Rådet den 8. februar 1993²². Den trådte i kraft den 30. oktober 1993, efter at Det Europæiske Råd havde bestemt, at Overvågningscentrets hjemsted skulle være Lissabon.

I forordningen hedder det, "at centret skal have til opgave at formidle oplysninger om alle aspekter, hvorved det kan medvirke til at give Fællesskabet og medlemsstaterne et helhedsindtryk af narkotika- og narkotikamisbrugsproblemerne; denne oplysningsformidlende opgave berører ikke på nogen måde kompetencefordelingen mellem Fællesskabet og medlemsstaterne med hensyn til fastsættelse af lovbestemmelser om narkotikaudbud eller -efterspørgsel". Overvågningscentrets arbejde vil blive udført på grundlag af et net af nationale centre for narkotikainformation, det såkaldte REITOX. Selv om Overvågningscentret i de første tre år skal være "særlig opmærksomt" på begrænsningen af efterspørgslen, bør det fra starten være i stand til fuldt ud at spille sin rolle som europæisk "rettesnor" for så vidt angår det globale narkotikafænomen og således yde et værdifuldt bidrag, der supplerer unionsmedlemsstaternes og -institutionernes politiske beslutninger på dette område.

2) Begrænsning af efterspørgslen

I de to europæiske planer prioriteres begrænsningen af efterspørgslen efter narkotika i Europa ligeledes højt som led i de globale strategier for bekæmpelse af narkotikamisbruget²³. På tilsvarende måde fremstår begrænsningen af efterspørgslen systematisk som et væsentligt element i flere af Europa-Parlamentets vigtige betænkninger²⁴.

Siden 1986 har sundhedsministrene, forsamlet i Rådet, bestræbt sig på udmønte denne politiske vilje til at begrænse efterspørgslen i praksis. Navnlig siden 1989 har de vedtaget en række resolutioner og konklusioner, i hvilke de anmodede Kommissionen om at støtte medlemsstaternes aktion ved at tage initiativer eller ved at træffe foranstaltninger, navnlig på følgende områder:

- oprettelse af et europæisk sundhedsinformationsnet vedrørende narkotikamisbrug (Rådets resolution af 16. maj 1989),
- forebyggelse af AIDS hos parenterale narkotikaforbrugere (konklusioner af 16. maj 1989),

²² Rådets forordning (EØF) nr. 302/93 af 8. februar 1993, EFT L 36 af 12.2.1993.

²³ * Europæisk program for bekæmpelse af narkotikamisbrug. Rapport fra CELAD til Det Europæiske Råd i Rom den 13. og 14. december 1990. Dok. CELAD 126, s. 3-9, 25-28.
* Rapport fra Det Europæiske Udvalg for Bekæmpelse af Narkotikamisbrug (CELAD) til Det Europæiske Råd i Edinburgh, 11.-12. december 1992, s. 10-16.

²⁴ * Betænkning om oplysning om sundhed og stofmisbrug i Det Europæiske Fællesskabs og Europarådets medlemsstater. Sir J. STEWART-CLARK.
* Betænkning om narkotikaproblemet i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater. Sir J. STEWART-CLARK, s. 61-83.
* Betænkning om udviklingen i Medlemslandene vedrørende narkotikahandel i relation til organiseret kriminalitet.

- pålideligheden af kropsvæskeanalyser til opsporing af brug af ulovlige narkotika (konklusioner af 16. maj 1989),
- iværksættelse af koordinerede forebyggelsesaktioner og aktioner med henblik på overtagelse af ansvaret for narkomaner (konklusioner af 13. november 1989),
- informationer om narkotika og forøgelse af deres kvalitative og kvantitative sammenlignelighed (resolution af 4. juni 1991),
- behandling og integration af narkomaner, der er genstand for strafferetlige foranstaltninger (resolution af 11. november 1991),
- fastlæggelse af en ramme for samarbejde og fællesskabsaktioner på folkesundhedens område (resolution af 27. maj 1993).

Disse forskellige initiativer taget af sundhedsministrene har i årenes løb gjort det muligt at behandle prioriterede problemer og iværksætte vigtige fællesinitiativer, der har medvirket til, at narkotikamisbruget på fællesskabsplan er blevet behandlet som et folkesundhedsproblem.

Blandt disse vigtige resultater skal særlig fremhæves Kommissionens to rapporter om begrænsningen af efterspørgslen i medlemsstaterne og Fællesskabet (1990 og 1992)²⁵ samt Den Europæiske Uge mod Narkotikamisbrug (16.-22. november 1992), seminaret om "narkomanen og fængslet" (Athen, den 3.-5. marts 1994) samt støtten til iværksættelsen af koordinerede forebyggelsesaktioner, navnlig ved en støtte til oprettelsen af net som f.eks. den europæiske fond for telefonmodtagelsestjenester (FESAT) og deres aktiviteter. Med vedtagelsen af forordningen om oprettelse af overvågningscentret imødekommes i øvrigt bl.a. også medlemsstaternes forventninger for så vidt angår information om begrænsning af efterspørgslen og om epidemiologi, som har første prioritet på Overvågningscentrets arbejdsplan. Disse foranstaltninger, der er bakket op af Det Europæiske Råd, og som offentligheden går ind for, kan ved deres mål såvel som ved deres indhold og resultater være inspiration for de forslag, Kommissionen nu skal fremsætte for at gennemføre artikel 129 i traktaten om Den Europæiske Union.

3) Begrænsning og forebyggelse af den ulovlige handel

I de to første europæiske planer er der peget på seks prioriterede områder, hvorpå medlemsstaterne bør gennemføre en fælles aktion til bekæmpelse af den ulovlige narkotikahandel:

- 1) udvidelse af narkotikakontrollen ved de ydre grænser;
- 2) samarbejde og overvågning inden for Fællesskabets grænser;
- 3) bekæmpelse af ulovlig fremstilling af narkotika ved foranstaltninger, der skal forebygge ulovlig handel med prækursorer og andre væsentlige kemiske produkter med henblik på ulovlig produktion;
- 4) foranstaltninger mod anbringelse af udbyttet af ulovlig handel med narkotika;
- 5) styrkelse af domstols- og retssystemerne;
- 6) statistiske oplysninger.

Det meste af dette arbejde er indtil 1993 gennemført på regeringsplan i forskellige fora (TREVI-gruppen og GAM 92-gruppen for punkt 1) og 2); G7' specialiserede Task Forces for punkt 3) og 4); De Forenede Nationer for punkt 5). Men regeringernes arbejde er suppleret på fællesskabsplan for så vidt angår visse af disse punkter, navnlig punkt 3) (forordning og direktiv om prækursorer), 4) (direktiv om hvidvaskning) og 6) (oprettelse af Narkotikaovervågningscentret). Nedenfor gives en

²⁵ Dok. KOM(90)527 endelig udg. og SEK(92)725 endelig udg.

kort oversigt over det vigtigste arbejde, der er gennemført på disse områder.

a) Gennemførelse af det indre marked

Overvågning i medlemsstaterne af visse stoffer, der anvendes til ulovlig fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer (prækursorer)

Rådets direktiv 92/109/EØF af 14. december 1992 om fremstilling og markedsføring af visse stoffer, der benyttes ved ulovlig fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer²⁶ har navnlig til formål at etablere en overvågning inden for Fællesskabet af markedsføringen af stoffer, der hyppigt anvendes til ulovlig fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer, for at undgå ulovlig handel med dem. Dette direktiv er vedtaget på grundlag af artikel 100 A i EØF-traktaten med henblik på gennemførelsen af det indre marked, og det supplerer forordning (EØF) nr. 3677/90 om kontrol med den internationale handel med prækursorer.

Klassificering i forbindelse med udlevering af humanmedicinske lægemidler

Direktiv 92/26/EØF af 31. marts 1992 om klassificering i forbindelse med udlevering af humanmedicinske lægemidler²⁷ fastsætter, at de kompetente myndigheder skal sørge for klassificering af lægemidlerne i:

- receptpligtige lægemidler,
- ikke-receptpligtige lægemidler.

I øvrigt har Rådet den 31. marts 1992 vedtaget to andre direktiver, et om reklamer og et om engrosdistribution af humanmedicinske lægemidler.

b) Kontrol med den internationale handel med prækursorer

De Forenede Nationers konvention af 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer indeholder en artikel vedrørende kontrollen med handelen med prækursorer (artikel 12). Rådet har vedtaget en EF-forordning om dette punkt i Wienerkonventionen, ved hvilken der blev indført et fællesskabssystem for overvågning af eksporten af disse produkter til tredjelande. Dette er formålet med Rådets forordning (EØF) nr. 3677/90 af 13. december 1990 om foranstaltninger til modvirkning af ulovlig anvendelse af visse stoffer til fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer²⁸ (artikel 113 i EØF-traktaten). Det skal bemærkes, at denne forordning blev ændret i marts 1992²⁹, bl.a. for at indarbejde de henstillinger, der var blevet udarbejdet på internationalt plan af Chemical Action Task Force (CATF), der var nedsat af G7-landene (de syv mest industrialiserede lande), og at den blev suppleret ved Rådets direktiv 92/109 af 14. december 1992 om fremstilling og markedsføring af prækursorer i selve Fællesskabet.

²⁶ EFT L 370 af 19.12.92, s. 76; bilagene til dette direktiv er ændret ved Kommissionens direktiv 93/46/EØF af 22. juni 1993.

²⁷ EFT L 113 af 30.4.92, s. 5.

²⁸ EFT L 357 af 20.12.90, s. 1.

²⁹ EFT L 96 af 10.4.92, s. 1.

c) Forebyggelse af hvidvaskning af penge

Rådet vedtog den 10. juni 1991 "direktivet om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge"³⁰, der tager sigte på at forebygge, forbyde og straffe hvidvaskning. I direktivet gengives de væsentligste henstillinger fra GAFI (G7-Task Force) om de finansielle aspekter af hvidvaskning af penge.

d) TREVI-gruppens arbejde

TREVI-gruppen blev (ligesom CELAD senere) nedsat af Det Europæiske Råd, nemlig på samlingen i Rom i december 1975. Gruppen er organiseret som en satellit, der forbinder medlemsstaternes regeringer, hvis første opgave er etablering af et anti-terrorssamarbejde. Kommissionen blev først optaget i dette forum i 1992.

TREVI, som i årenes løb har udvidet sin virksomhed til at omfatte den grove kriminalitet, og således også den ulovlige handel med narkotika, efter et italiensk initiativ i midten af 80'erne. På dette tidspunkt blev TREVI III-gruppen oprettet. Den skulle beskæftige sig med den grove kriminalitet og begyndte med den ulovlige narkotikahandel. Ved en ny udvidelse blev gruppen TREVI 92 oprettet. Denne fik til opgave at behandle alle problemer i forbindelse med gennemførelsen af Den Fælles Akt, herunder narkotikakriminaliteten. Man kan ligeledes betragte forberedelserne til oprettelsen af EUROPOL og dennes narkotikaenhed (EDU) som en forlængelse af TREVI. Disse forberedelser fandt oprindeligt sted under TREVI III's auspicer inden for rammerne af EUROPOL ad hoc-gruppen, og blev i slutningen af 1993 underlagt de institutionelle mekanismer i forbindelse med afsnit VI i TEU. TREVI-gruppens arbejde er blevet integreret i de to europæiske planer for bekæmpelse af narkotikamisbrug.

TREVI-gruppen gav således ved udgangen af 80'erne høj prioritet til bekæmpelsen af den ulovlige handel med narkotika, organiseret kriminalitet og hvidvaskning af penge, hvilket bekræftes i TREVI-ministrenes erklæring af 15. november 1989 og Dublin-handlingsprogrammet, der blev vedtaget i juni 1990. Blandt TREVI-gruppens resultater på narkotikaområdet kan nævnes:

- etablering af nationale enheder for narkotikainformation;
- ministeriel aftale om oprettelse af EUROPOL's narkotikaenhed (København, den 2. juni 1993);
- udsendelse af liaison-folk på narkotikaområdet til lande uden for EØF;
- uddannelsessamarbejde;
- fælles politik vedrørende overvågede narkotikaleverancer;
- fælles politik vedrørende hvidvaskning af penge;
- oprettelse af et net af faste korrespondenter på det polititekniske område med henblik på at hjælpe produktions- og transitlandene;
- indførelse af en koordinering af bistanden til landene i Østeuropa med henblik på genopbygning af politivæsenet.

4) Aktion på internationalt plan

- Fællesskabets hidtidige resultater

Fællesskabet, der på grundlag af Rådets afgørelse af 26. januar 1987 havde deltaget

³⁰ EFT L 166 af 28. juni 1991.

i De Forenede Nationers konference om den ulovlige narkotikahandel i Wien i juni 1987, og derefter i forhandlingerne om og indgåelsen af den 3. internationale konvention imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer (19. december 1988), blev part i nævnte konvention den 22. oktober 1990. Wienerkonventionen indeholder særlige artikler om prækursorer og hvidvaskning af penge.

Det Europæiske Fællesskab har ligeledes deltaget aktivt i udarbejdelsen og iværksættelsen af internationale strategier for bekæmpelse af narkotikamisbrug og i det arbejde, der blev udført af de to Task Forces oprettet af gruppen af de syv mest industrialiserede lande (G7) på områderne overvågning af kemiske prækursorer (CATF) og hvidvaskning af penge (FATF).

Ved Rådets afgørelse af 26. januar 1987 har Fællesskabet endvidere fået særlige instrumenter, der gør det muligt for det at gribe aktivt ind i producent- og/eller transitlandene. Således har Fællesskabet siden da iværksat et vigtigt program for Nord-Syd samarbejde med henblik på at støtte udviklingslandenes indsats ved forebyggende foranstaltninger og ved at yde støtte til en alternativ udvikling. Endvidere har visse lande i Andes-området og Mellemamerika siden 1990 nydt fordel af særlige handelsmæssige præferencer. Senere (1993) har Fællesskabet ad de samme linjer iværksat et diversificeret handlingsprogram til fordel for Marokko for at støtte dette lands bestræbelser på at begrænse dyrkningen af hash, bekæmpe den ulovlige narkotikahandel og udvikle de nordlige regioner (hvor hash dyrkes for tiden).

En paneuropæisk strategi for bekæmpelse af narkotikamisbruget, der tager sit udgangspunkt i narkotikafænomenets regionale dimension i Europa, blev fastlagt under den første paneuropæiske ministerkonference arrangeret under Europarådets Pompidou-gruppens auspicer (Oslo 1991) og ajourført under den anden paneuropæiske ministerkonference, som fandt sted under Europarådets auspicer den 3. og 4. februar 1994 i Strasbourg. Det Europæiske Fællesskab har på grundlag af de hovedlinjer, der blev fastlagt i afgørelsen af 1987, efterhånden indført narkotikaklausuler og klausuler om hvidvaskning af penge i associeringsaftalerne med landene i Central- og Østeuropa. Sådanne klausuler tænkes ligeledes indføjet i de fremtidige aftaler med SNG-landene. Endvidere er Kommissionen på dette grundlag ved at udvikle en aktiv politik for operationelt samarbejde med landene i Central- og Østeuropa og de baltiske lande, bl.a. gennem PHARE-programmet. I november 1992 godkendte Fællesskabet inden for rammerne af PHARE et regionalt pilotprogram, som omfattede fem lande i Central- og Østeuropa. Dette pilotprogram blev i december 1993 udvidet med et supplerende program omfattende i alt 11 lande. Kommissionen er ved at undersøge muligheden for lignende aktioner inden for rammerne af TACIS.

På grund af den høje prioritet, der skal tildeles bekæmpelsen af den ulovlige anvendelse af prækursorer med henblik på ulovlig fremstilling af narkotika, har Fællesskabet fået visse lande, der betragtes som "følsomme", til at acceptere at blive optaget på en fortegnelse af lande, hvortil eksport af prækursorer fra Fællesskabet er underkastet kontrol (foreløbig 24 lande). Der er ved at blive forhandlet om en formel regional aftale, som dækker både handelskontrol, administrativ bistand og teknisk samarbejde, med ASEAN-landene. Efter samme mønster vil der om kort tid blive indledt drøftelser med de latinamerikanske lande.

Endelig findes der inden for rammerne af Lomé IV, den konvention, der er rammen om samarbejdet mellem Det Europæiske Fællesskab og AVS-landene (Afrika-Vestindien-Stillehavet), institutionelle og finansielle instrumenter, der skal fremme bekæmpelsen af misbruget af ulovlige narkotika og handelen dermed. Kommissionen har nu identificeret de hårdest ramte landes behov. Dette vil gøre det muligt at udvide dialogen med de berørte lande med henblik på at finde en operationel løsning inden for rammerne af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF).

- Politisk samarbejde

Sideløbende med disse aktioner, som hører til Det Europæiske Fællesskabs traditionelle virke i dets relationer med de vigtigste tredjelande, er der udfoldet en intens fælles diplomatisk aktivitet i de senere år i medlemsstaterne og Kommissionen over for de vigtigste produktions- og transitlande inden for rammerne af:

- Det Europæiske Politiske Samarbejde (EPS),
- Dublin-gruppen (ufornel gruppe, der er ramme om høringer mellem CELAD - EF-medlemsstaterne og Kommissionen - og USA, Sverige, Japan, Canada, Australien, Norge og UNDCP).

DEN RETLIGE RAMME, DER FASTLÆGGES VED TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION, OG DENS KONSEKVENSER

TEU giver mulighed for en betydelig styrkelse af den integrerede model for løsning af narkotikaproblemet inden for én institutionel ramme dækkende EF-området (herunder folkesundheden i henhold til artikel 129), samarbejdet om retlige og indre anliggender (SRIA, afsnit VI i TEU), og den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP, afsnit V i TEU). Derfor udgør TEU's ikrafttræden et væsentligt fremskridt i bekæmpelsen af narkotikamisbruget, da den betyder en betydelig udvidelse både af Fællesskabets virkefelt og af samarbejdet mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

Kompetencefordelingen og kompetenceudøvelsen i henhold til traktaten om Den Europæiske Union er forskellige, afhængig af om det drejer sig om folkesundhed, fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik eller samarbejde om retlige og indre anliggender.

a) Narkotikamisbruget, der har høj prioritet i afsnittet om folkesundhed (afsnit II, artikel 129 i traktaten)

I artikel 129 i traktaten om Den Europæiske Union får forebyggelsen af narkotikamisbrug høj prioritet for så vidt angår Fællesskabets aktion på folkesundhedsområdet, og forskning i dets årsager og konsekvenser samt sundhedsoplysning og -uddannelse gøres til privilegerede aktionsområder. I henhold til artikel 129, stk. 1, tredje afsnit, skal kravene med hensyn til forebyggelse af narkotikamisbrug indgå som led i Fællesskabets politik på andre områder. I artikel 129, stk. 3, hedder det endvidere, at Fællesskabet og medlemsstaterne fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med folkesundhed. Kommissionen har i november 1993 forelagt Rådet og Europa-Parlamentet en meddelelse om aktionsrammen på folkesundhedsområdet, herunder forebyggelsen af narkotikamisbruget.

b) Narkotikamisbrug, et prioriteret emne i "Samarbejdet om retlige og indre anliggender" (SRIA, afsnit VI i TEU)

Ifølge traktaten om Den Europæiske Union, artikel K.1, betragtes følgende bestemmelser vedrørende narkotikamisbrug som "spørgsmål af fælles interesse", der dækkes af afsnit VI, uden at det i øvrigt berører Det Europæiske Fællesskabs beføjelser:

- "
- 4) Bekæmpelse af narkotikamisbrug i det omfang, dette område ikke er dækket af nr. 7, 8 og 9;
-
- 7) Strafferetligt samarbejde;
- 8) Toldsamarbejde;
- 9) Politisamarbejde med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af ... ulovlig narkotikahandel og andre former for grov international kriminalitet, herunder om nødvendigt visse aspekter af tolsamarbejde, i forbindelse med tilrettelæggelse på unionsplan af et system for udveksling af oplysninger inden for en europæisk politienhed (EUROPOL)."

Vedrørende samtlige punkter i artikel K.1 "bekæmpelse af narkotikamisbrug" kan Rådet fastlægge "fælles holdninger", vedtage "fælles aktioner" eller udarbejde "konventioner". Initiativretten deles mellem medlemsstaterne og Kommissionen. For

så vidt angår punkterne 7)-9) er det alene medlemsstaterne, der har initiativretten.

På sit første møde i Bruxelles den 29.-30. november 1993 vedtog Rådet (retlige og indre anliggender) en "aktionsplan på områderne narkotikamisbrug, EUROPOL og hvidvaskning af penge", som er en opfølgning af de væsentligste resultater af samarbejdet mellem regeringerne (TREVI- og GAM 92-grupperne) og af fællesskabsaktionen, som er omhandlet i de første to europæiske planer.

c) Narkotikamisbrug, et prioriteret emne i "Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik" (FUSP, afsnit V i TEU)

I artikel J.1, stk. 2, i TEU fastsættes hovedmålene for Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, heriblandt:

- "- beskyttelse af Unionens fælles værdier, grundlæggende interesser og uafhængighed;
- styrkelse af Unionens og dens medlemsstaters sikkerhed i alle henseender;
- fremme af det internationale samarbejde."

Unionen forfølger disse hovedmål ved at indføre "et systematisk samarbejde mellem medlemsstaterne" og ved at gennemføre "fælles aktioner på de områder, hvor medlemsstaterne har vigtige fælles interesser" (art. J.1, stk. 3). Det er Rådet, der på grundlag af de af Det Europæiske Råd vedtagne overordnede retningslinjer bestemmer, hvilke spørgsmål der skal gøres til genstand for fælles aktioner.

I traktaten peges der ikke egentlig på narkotikamisbrug som et prioriteret emne inden for FUSP. Men da ansvaret for at fastlægge de overordnede retningslinjer for FUSP ifølge traktaten selv påhviler Det Europæiske Råd, skal det erindres, at Det Europæiske Råd i Lissabon (26.-27. juni 1992), det første topmøde efter Maastricht, foretog en første behandling af anvendelsesområderne for den fremtidige FUSP. Til orientering pegede det på bekæmpelsen af den ulovlige narkotikahandel som et prioriteret område blandt seks specifikke unionsmål. I øvrigt udpegede det ligeledes Maghreb og Mellemøsten som prioriterede områder for anvendelsen af FUSP på narkotikaområdet.

NARKOTIKABUDGETTER 1987 - 1993 (ECU)

BILAG 3

	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	I ALT
Foranst. til bekæmpelse af narkotikamisbrug Linje: 6472; B3 4302; B3 440	-	1.125.000	1.125.000	3.900.000	(1) 5.418.000	5.973.000	3.300.000	20.841.000
Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (OEDT); B3 441	-	-	-	-	-	p.m.	4.800.000	4.800.000
Nord-Syd samarbejdsaktioner i forb.m. bekæmpelse af narkotikamisbrug; B7 5045; B7 5080; 949	5.500.000	5.500.000	5.500.000	9.800.000	9.450.000	10.100.000	13.000.000	59.150.000
PHARE-programmet (Lande i Central- og Østeuropa)	-	-	-	-	-	-	2.000.000	2.000.000
I ALT	5.500.000	6.625.000	6.925.000	13.700.000	14.868.000	16.073.000	23.100.000	86.791.000

(1) herunder 1.000.000 ECU i linje B3 - 1006 - Information for unge med henblik på at undgå narkotikamisbrug.

INTERNT KAPITEL

<u>Begrænsning af efterspørgslen</u>	<u>1994</u>	<u>FBF 95</u>
Folkesundhed	3,3	3,5
<u>Begrænsning af udbuddet</u>	<u>1994</u>	<u>FBF 95</u>
Prækursorer	0,83	0,875
Hvidvaskning af penge	p.m.	p.m.
Afsnit VI-foranstaltninger	p.m.	[5] (1)
<u>Horisontale aspekter</u>	<u>1994</u>	<u>FBF 95</u>
Overvågningscentret	4,8	5,0
Net mellem flere byer	1	p.m.
Forskning, undersøgelser	0,67	p.m.

NARKOTIKABUDGET (mio ECU)

<u>Linje</u>
B3-440 "Bekæmpelse af narkotikamisbrug"
<u>Linje</u>
B3-440 "Bekæmpelse af narkotikamisbrug"
<u>Linje</u>
B5-800 "Samarbejde om retlige og indre anliggender"
<u>Linje</u>
B3-441 "Det Europæiske Narkotikaovervågningscenter"
<u>Linje</u>
B3-4103 "Foranstaltninger til bekæmpelse af fattigdom (1994-bevillinger). Ny linje, der skal oprettes i 1996"
<u>Linje</u>
B6-622 "Indirekte aktion-projekter, ramneprogram 1994-1998" Forskningsprogram vedrørende narkotika, som skal iværksættes

[1] Samlet beløb, idet der ikke foreligger nogen specifikation af narkotikaaktionerne.

Uddannelse

p.m.

p.m.

Foranstaltninger, der skal iværksættes og koordineres inden for rammerne af de vertikale programmer

EKSTERN KAPITEL

1994

FBF 95

Linie

Nord-Syd-samarbejde

10

10

B7-5080 "Nord-Syd-samarbejdet om bekæmpelse af narkotikamisbrug"

Regionalt narkotikaprogram
under PHARE-programmet

2

5

B7-600 "Støtte til økonomisk omstrukturering til landene i Central- og Østeuropa"

MARKOTIKABUDGET I ALT

22,6

24,375

ANTAL NARKOMANER

BILAG 4

Medlemsstater	O + S?? 1989-1993	EF-Kom. - 2. rapport Begrænsning af ef- terspørgslen 1992	EF-Kom. - 1. rapport Begrænsning af ef- terspørgslen 1990	L'Express (7. okt. 1993) 1990	WHO 1985-1990	NIAD 1990-1991
Belgien	15.000-20.000	?	10.000-20.000	20.000	?	15.000-20.000
Danmark	10.000	10.000	10.000	20.000	10.000	10.000
Frankrig	150.000	150.000	100.000	120.000	120.000-150.000	150.000
Tyskland	80.000-100.000	80.000	60.000-80.000	100.000	90.000-140.000	100.000-250.000
Grækenland	?	?	9.000-13.000	30.000	40.000-50.000	10.000-20.000
Irland	2.000	?	?	20.000	3.515	2.000
Italien	150.000-200.000	150.000	?	150.000	100.000-200.000	150.000-200.000
Luxembourg	1.000-1.500	?	1.800	2.000	1.200-1.500	1.000-1.500
Nederlandene	15.000-20.000	21.000	20.000	30.000	22.000-24.000	22.000
Portugal	?	?	40.000-50.000	50.000	40.000-50.000	40.000-50.000
Spanien	120.000	?	?	100.000	?	120.000
Forenede Kongerige	150.000-200.000	35.000-90.000	?	100.000	?	150.000-200.000
I alt	693.000-823.500	446.000-501.000	250.800-294.800	742.000	426.700-629.000	770.000-1.045.500

BESLAGLÆGGELSER AF NARKOTIKA (i kg)

Medlemsstater	HEROIN				KOKAIN				HASH			
	"Multi-villes" unders. Pompidou-gruppen 1991	Interpol	TSR	GAM	"Multi-villes" unders. Pompidou-gruppen 1991	Interpol	TSR	GAM	"Multi-villes" unders. Pompidou-gruppen 1991	Interpol	TSR	GAM
	1992	1992	1992	1992	1992	1992	1992	1992	1992	1992	1992	1992
Belgien	?	167	80	80	?	1.140	1.261	1.261	?	12.048	4.968	4.968
Danmark	30	33	18	18	247	20	14	14	976	2.055	1.670	1.670
Frankrig	561	262	153	156	831	1.322	1.205	1.278	21.050	38.041	30.258	30.759
Tyskland	1.594	1.399	1.143	1.143	963	1.041	754	1.025	12.343	3.057	8.437	3.512
Grækenland	?	141	123	123	?	4	2,6	2,6	?	2.986	2.840	2.840
Irland	0,2	0,215	0,25	0,25	0	6	2,3	2,3	1.174	633	380	380
Italien	1.041	998	174	592	750	1.221	300	551	6.070	17.792	34	7.147
Luxembourg	?	6	6,2	6,3	?	10	11	11	?	?	30	31
Nederlande	406	266	36	36	2.288	2.129	721	721	84.292	4.546	24.082	24.083
Portugal	62	31	3	3	1.094	1.828	115	115	7.754	1.657	306	4
Spanien	741	624	198	195	7.574	3.115	2.434	2.432	195.700	99.252	76.111	76.065
Forenede Kongerige	450	511	449	449	1.078	2.538	2.250	2.250	26.000	42.691	44.551	44.551
I alt	4.885,2	4.458	2.383	2.802	14.578	14.374	9.070	9.663	355.359	224.758	193.667	196.010

HEROIN (KILDE / Interpol)						
	1987	1988	1989	1990	1991	1992
USA	501 kg*	740 kg*	876 kg*	728 kg	1.428 kg	1.245 kg
Tyskland	319 kg	537 kg	727 kg	844 kg	1.594 kg	1.426 kg
Belgien	140 kg	113 kg	80 kg	288 kg	185 kg	184 kg
Danmark	13 kg	25 kg	34 kg	26 kg	34 kg	33 kg
Spanien	412 kg	479 kg	713 kg	887 kg	741 kg	670 kg
Frankrig	106 kg	221 kg	302 kg	320 kg	476 kg	323 kg
Grækenland	73 kg	72 kg	42 kg	35 kg	272 kg	165 kg
Irland	0,051 kg	0,443 kg	0,398 kg	0,162 kg	-	0,162 kg
Italien	323 kg	576 kg	685 kg	900 kg	1.041 kg	1.330 kg
Luxembourg	0,317 kg	14 kg	0,5 kg	0,1 kg	9 kg	7 kg
Nederlandene	517 kg	441 kg	481 kg	532 kg	406 kg	543 kg
Portugal	29 kg	33 kg	60 kg	19 kg	61 kg	54 kg
Forenede Kongerige	31 kg	247 kg	348 kg	608 kg	450 kg	510 kg
EF i alt (+)	1.963 kg	2.758 kg	3.472 kg	4.459 kg	5.269 kg	5.245 kg

* I alt på forbundsstatsplan

KOKAIN (pulver) (KILDE / Interpol)						
	1987	1988	1989	1990	1991	1992
USA	43.254 kg	58.640 kg	80.894 kg	74.301 kg	101.802 kg	68.827 kg
Tyskland	295 kg	496 kg	1.405 kg	2.473 kg	963 kg	1.331 kg
Belgien	269 kg	403 kg	89 kg	538 kg	756 kg	1.221 kg
Danmark	25 kg	9 kg	54 kg	28 kg	39 kg	21 kg
Spanien	1.133 kg	3.461 kg	1.838 kg	5.252 kg	7.561 kg	4.414 kg
Frankrig	749 kg	584 kg	926 kg	1.840 kg	831 kg	1.025 kg
Grækenland	26 kg	6 kg	2 kg	33 kg	13 kg	9 kg
Irland	0,030 kg	0,044 kg	3 kg	1 kg	0,031 kg	10 kg
Italien	326 kg	619 kg	667 kg	801 kg	1.298 kg	1.377 kg
Luxembourg	22 kg	4 kg	21 kg	23 kg	14 kg	11 kg
Nederlandene	405 kg	517 kg	1.393 kg	4.288 kg	2.492 kg	3.433 kg
Portugal	222 kg	301 kg	793 kg	360 kg	1.096 kg	1.893 kg
Forenede Kongerige	54 kg	308 kg	537 kg	470 kg (?)	1.086 kg	2.266 kg
EF i alt (+)	3.526 kg	6.708 kg	7.728 kg	16.107 kg	16.149 kg	17.011 kg

BESLAGLÆGGELSER AF NARKOTIKA I 1992

(Kilde: OIPC-INTERPOL)

HEROIN

I alt på verdensplan: 12.355,988 kg

Europa: 6.060,982 kg

KOKAIN

I alt på verdensplan: 48.021,672 kg

Europa: 14.852,140 kg

HASH

I alt på verdensplan: 476.490,397 kg

Europa: 239.965,094 kg

ISSN 0254-1459

KOM(94) 234 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

05

Katalognummer : CB-CO-94-268-DA-C

ISBN 92-77-70384-9

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg